

B. REGISTERED No. 156.

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૪૦ મું.
મક ૪ થો.

અનુક્રમણિકા.

અશાહ
સંવત-૧૯૮૦

૧ એક મહાત્માની અમુલ્ય ચેતવાણી. (પદ)	૧૧૧
૨ સંસાર નૌકા. (પદ) (ભાઈલાલ સુદરજી)	૧૧૨
૩ પડતા ઉપર પાટુ. (પદ) (ચુનાલાલ સાભાગ્યચંદ)	૧૧૪
૪ ખરી શોભા શામા રહેલી છે. ? (સ. ક. વ.)	૧૧૫
૫ સઃજનતા શી રીતે સાંપડે ?	૧૧૫
૬ આતે કેવી કઠોરતા ને પાપપરાયણતા ?	૧૧૬
૭ સાર વચનો.....	૧૧૭
૮ નમન કરવા યોગ્ય નરો કોણ લેખાય ?	૧૧૭
૯ પ્રશ્નોત્તર. (જીવનલાલ રાયચંદ-ખનેડા)	૧૧૮
૧૦ કુમારપાળ રાજના રાસનું રહસ્ય.....	૧૨૦
૧૧ જ્ઞાનીઓના મુવણું વચનોની માળા. (ચુ. સૌ.)	૧૨૬
૧૨ સુદર પાળ વચનામૃત..... (ભા. મું.)	૧૨૭
૧૩ પ્રશ્નોત્તર. (ઝાહાભાઈ મોતીચંદ-ચોરપાડ)	૧૨૮
૧૪ તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય-વાર્તા રૂપે..... (ચાલુ)	૧૩૩
૧૫ હિંમત ધરો..... (પી. ચેન. શાહ. થરા.)	૧૩૭
૧૬ જૈન સહિત્ય પરિષદ સુરતમાં થયેલા ઇરાવો.....	૧૩૮
૧૭ એક મુનિરાજે કરેલી ખાસ સૂચનાઓ.....	૧૪૦
૧૮ સજ્જન દુર્જન વિષે દુહાનો તાત્પર્ય.....	૧૪૦
૧૯ પુસ્તકોની પહોંચ.....	૧૪૧
૨૦ જૈન યુવક પરિષદ-ભાવનગર (હેવાલ ને ઇરાવો)	૧૪૩

પ્રગટકર્તા

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦૦ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦૦

ભાવનગર.

ભાવનગર-ધી શાસ્ત્રાવિભગ્ય પ્રેસનાશાહ મટલાલ લશકરભાઈએજાપ્ત

અમારું પુસ્તકમસિદ્ધિ સ્વાતું.

૧ છપાય છે.

- ૧ શ્રી ઉપનિષિ ભવપ્રપંચા કથા ભાષાંતર-વિભાગ ૨ ને. (જાંધણ છે.)
- ૨ વિભાગ ૩ ને.
- ૩ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર-પર્વ ૭-૮-૯ (જાંધણ છે.)
- ૪ શ્રી વરધમાન દેશના. પ્રાકૃત. સંસ્કૃત છાયા સાથે.
- ૫ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૩ થી ૬. (આવૃત્તિ ૩ છે.)
- ૬ શ્રી ભોજ પ્રપંચ ભાષાંતર.
- ૭ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર. મૂળ, સાર્થ. કથાઓ સહિત.
- ૮ નવાણુ આત્રાનો અનુભવ. (આવૃત્તિ બીજી) જાંધણ છે.
- ૯ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. ભાગ ૪ થી. (આવૃત્તિ ત્રીજી) ૨, તૈયાર થાય છે.
- ૧૦ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.
- ૧૧ શ્રી પ્રકરણ પુખ્તમાળા. વિભાગ ૩ ને. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)
- ૧૨ ચારે દિશાના તીર્થોની તીર્થમાળા. (સાર્થ)
- ૧ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર. દશે પર્વો તથા પરિશિષ્ટ ભાષાંતર મળે છે. કિંમત દશે પર્વ લેનારના રૂા. ૧૧) ને પરિશિષ્ટ પર્વ રૂા.
- ૨ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર વિભાગ પાંચે લેનારના રૂા. ૬૫
- ૩ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ. મૂળ, વિભાગ ૩-૪ કિંમત રૂા. ૩)-૩)
- ૪ શ્રી ઉપનિષિ ભવ પ્રપંચા કથા ભાષાંતર વિભાગ ૧ લાની બીજી આવૃત્તિ છપાવી શકે થઈ છે.
- ૫ શ્રી અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ-ત્રીજી આવૃત્તિ રૂા. ૨-૮-૦

સભામાં નવા દાખલ થયેલા સભાસદો.

ભાઈ મેઝર.

૧ શેઠ. મંજુભાઈ અમરનંદ. સુરતવાળા.	મુંબઈ.
૨ શા. વીરચંદ કરશન કાળા	કામરોલ.
	પહિસો વર્ગ
૩ શા. વરધમાન પાપટલાલ	ભાવનગર.
૪ શા. સુનીલાલ લલુભાઈ	"
૫ શા. નાનવંદ જોડીલાલ	"
૬ શા. જલભાઈ લલુભાઈ	"
૭ શા. જયમયંદ મુકયંદ	"
૮ શા. હીરાચંદ કાળમીચંદ	"
૯ શા. ભાવીલાલ વળીલાલ	ભાવલા.
૧૦ શા. જેઠાણુ શાવડાલ	સુનાં સાદુલકા.
૧૧ શ્રી મેન પાંચમાળા. દા. કોશી જોડલાલ માણેચંદ	પુલંગડા.
૧૨ શા. સંજયલાલ અમરનંદાલ દેસતચંદ.	ગોધરા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કર્ત્તે કાયવ્વં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણા ।

વહુવિગ્ધો હુ મુહુત્તો, મા અવરહં પદિસ્કેહ ॥ ૧ ॥

“જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજે જ અને તે પણ ક્રિતાવળે કર, કારણકે એક મુહૂર્ત (બે ઘડી) પણ ઘણા નિમ્નગણુ હોય છે, માટે બપોર સુધી પણ ખમીશ નહીં”

[૧૧૮૦ મુ.] નિશાઃ-સંવત ૧૯૮૦. વીર સંવત ૨૧૫૦. [અંક ૪ થા.

एक महात्मानो असूय चेतवणी.

પરલોક સુખ માણવા, કર સાશે સંકેત;

હજી ખાજ છે હાથમાં, ચેત ચેત નર ચેત.

૧

જેર કરીને જીતવું, ખરેખર રણખેત; દુરમન છે તુજ દેહમાં. ચેત૦ ૨

ખડક રહીશ ગમાર તું, ફેગટ થઈશ કબ્રેત; હવે જરૂર હોશિયાર થઈ, ચેત૦ ૩

હત પત તે તારાં નથી, નથી પ્રિયા પરણેત; પાછળ સો રહેશે પડ્યાં, ચેત૦ ૪

પ્રણુ ગશે જ્યાં પિંડથી, પિંડ ગણાશે પ્રેત; માટીમાં માટી થશે, ચેત૦ ૫

રજા ન રાણા રાજ્યા, મુરનર મુનિ સમેત; તું તો તરણા તુલ્ય છે, ચેત૦ ૬

રણજી તારા રણશે, જેમ રણગતી રેત; પછી નરતન પામીશ ક્યાં, ચેત૦ ૭

માટે મનમાં સમજીને, વિચારીને કર ચેત; ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં જવું, ચેત૦ ૮

જગા દેશ મટી ગયા, સવળા થયા સદેહ; જોગન જેર જતું રહ્યું, ચેત૦ ૯

જૂન શિખામણુ સમજ તો, પ્રભુ સાથે કર દેત; અતે અવિચળ એમ છે, ચેત૦ ૧૦

વીરચંદ્ર પુજ્યમલ શાહ. મુ. વડા.

સંસાર મોક્ષ.

(હરિગીત.)

- સંસારસાગરના તરંગોમાં અનન્તની વાર સહુ,
આપણુ ટુકથા અડકટ ચઢ્યા બેઠ્યા ખડક ઉનાં બહુ;
ક્યા ચઢ્યા નીચા પડ્યા તદપિ નહીં પહોંચ્યા તરે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૧
- ઉદ્ધિતજ્ઞાં વિકરાળ મત્સ્યગી ઉદર હરી ગુફા વિષે,
દીધાં અપાર પ્રવેશ કાળ દરાળના અનુભવ ગિષે;
છેદન ધયાં બેદન ધયાં પણ કર્મ નાથ નવિ મટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૨
- તિર્થંચ દેવ મનુષ્ય નારડી આર મનિ ચક્રે ચઢ્યા,
કુકર્મનાં ફળ ફળ પાસવાર તીવ્ર દુઃખો સહ્યાં;
કરુણજનક રૂદ્રમથકી સિંધુ હારી નવ પાછા હટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૩
- વીતરાગ દેવ સુસંત સદ્ગુરુ સુખદ શ્રાવક ધર્મનાં,
સંયોગ સાતુકળ પ્રયા નિરતાર સાટ કુકર્મનાં;
અભિલાષ અંતરમાં અધુના સુખતણી યદિ ઉલટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૪
- બાળ્યાં હશે કેા ભવતાળાં અંકુર પુણ્યળીને તણા,
તેથી મળ્યો નૃજન્મ ગ્રેષ્ઠ ગુદેશ ભારત શી મજ્જા;
શ્રી વીરશાસન કુલા ભાગ્યને તહીં કરી ઉપમા ઘટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૫
- નરભવતાળાં દુકા જીવનમાં વ્યર્થ વળી સૌશવ વહે,
જ્યવહર શિકાળ પિત્ત સાટે યુવક કાળ ઘણો વહે;
મોદવલિસ તાનમાં રચના નહીં 'વીરને' રટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે.
- અંતર અનંજ અરિ અનન્ત એ આત્મનાં યોગ્યસ હરે,
લાવણ હુટે શરીર કેરી અક્ષિત પળ પણ શિષ્ય દર્શ;
થઈ જીર્ણ હોડી જ્યાં સુધી ભાંગે નહીં જતવું તટે,
કાયાફળી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૭

સંસાર નૌકા.

૧૧૩

પંથ મધ્ય સાગર પહોંચતાં તન નાવ અગટોળે અઢે,
 ચોપાસ પ્રેતરધાનયત્રી મૃત્યુપરહ બે ગરગરે;
 ઢોડી ઉધી વળતાં ભવોદધિમાં પુનઃ ડુબવું પડે,
 કાયારૂપી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૮
 વ્યસન સુખ ઉપલોગ કાળે ભ્રમર ! આ કાયાનૈથી,
 વિષય જળને ઝીલવા રે પાન્ય ! આ કાયા નથી;
 ગદ્ગત ન આ જકડાય આત્મા કર્મનાં ક્રોળો પડે,
 કાયારૂપી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૯
 સ્વપર સ્ત્રીજન વૃદ્ધ રૂપ નીહળાવા નેત્રા નેથી,
 વિવપૂર્ણ પ્રેમાલાપ ને ગીત સુણવા ક્રોત્રા નેથી;
 દર્શન પ્રભુના શાસ્ત્ર તત્ત્વ સદા શ્રવણ કરવાં ઘટે,
 કાયારૂપી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૧૦
 સંસારસુખ વિવપાન કરી અભિમાન કેા નહિ આણશે,
 ભરતી પછી છે જોડ એ કુદરત નિયમ અવધારશે;
 રંકે ચક્ષુધરી સરન્તા અશ્રુને ઝીલવા ઘટે,
 એમાં ખરેખર ! ધન્ય આપણું જીવન આ ગણવું ઘટે. ૧૧
 મહાવીરના સન્માર્ગમાં છે સદ્ગતતા નરભવતણી,
 અહોનિશ ધરવી કાળજી એ આપણા પરભવ તણી;
 સાતે વ્યસન વળી પાપમય ઉન્માર્ગને ત્યજવા ઘટે,
 કાયારૂપી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૧૨
 અણુમૂલકું જીવન આપણું શીઠ એળે ગુમાવીએ,
 ચિંતામણિ પાપાણ લેખી કાગ શીઠ ઉઠારીએ;
 અંતજી જીવનમાં ધર્મકાર્યે મુહૂર્ત નવ જોવાં ઘટે,
 કાયારૂપી નૌકા મળી ભવસિંધુ પાર જવું ઘટે. ૧૩
 કર્મબંધનથી ટરી અતિ દૂર ને દૂર ભાગીએ,
 સુખ દુઃખ સમે મહાવીર પોતાનું શરણ ન વિસારીએ;
 વાણી બુઝી વર્તન બુઝુ કરી પતિત કેા જાનીએ નહીં,
 મહાવીરના ભક્તો જાની દીલથી દયા ત્યજીએ નહીં. ૧૪
 ઉત્કર્ષ શ્રી મહાવીરશાસન દુઃખી ભારતવર્ષના,
 જેમાં બુધાઓ એક આશ્રય વીરના આદર્શને;
 સત્કાર્ય કરી તેવાં અહિંસા સત્યને પ્રસરાવીએ,
 વીરપુત્ર ! સુન્દર જીવનથી શાસન સદા શણગારીએ. ૧૫

સુન્દરલાલ દાસાજી શાહ.

૧૧૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

“ પડતાં ઉપર પાટ. ”

કર્મદેવ પણ; સો વસા, ઘટે ગરીબનો ઘાટ,	
નીરખેા જાત સંસારમાં, પડતાં ઉપર પાટ.	૧
કરજવાળ ને મૂર્ખા સ્ત્રી, નિશ્ચય લણી લલાટ;	
પુત્રો અકરમી અભણ, પડતાં ઉપર પાટ.	૨
નિર્ધન લોક કદી વટે, ખરી બનેલી વાત;	
જનમંડળ વિશ્વાસ નહિ. પડતાં ઉપર પાટ.	૩
જ્યાં જ્યાં જાય ગરીબજન, ગામ ઘરે કે ઘાટ;	
નિંદા ગરકરી સૌ કરે, પડતાં ઉપર પાટ.	૪
પહેલાં હોયે એ કદિ, શુદ્ધ કનકના ઘાટ;	
પીતલમાં ગણુના કરે, પડતાં ઉપર પાટ.	૫
પટકળ પહેરી અંગપર, વળતી વિચરે વાટ;	
પ્રમાંથી ચિક્કાચો, પડતાં ઉપર પાટ.	૬
તજામુરુષ રહી ગર્વમાં, આપે કંઈ નહીં દાન;	
લાણીને કરશે બુલામ, પડતાં ઉપર પાટ.	૭
નિર્ધન જનનો અણુગણો, માન દીયે નહીં નાત;	
ડાઢ્યા શુરખમાં ખાપે, પડતાં ઉપર પાટ.	૮
કદી ખીચાશે ખઈ મટે, તારદારની વાટ;	
ઘટેલયો દરયાન નાં, પડતાં ઉપર પાટ.	૯
બ્યાપારી વિશ્વાસ નહિ, અડવા દે નહિ હાટ;	
નિરૂપયોગી તેને ગણે, પડતાં ઉપર પાટ.	૧૦
નિર્ધનને કર્મે વળી, કમાઉ સુત લે વાટ;	
પુત્રીને વિધવાપણું, પડતાં ઉપર પાટ.	૧૧
ફરે વળે સર્વ સ્થળે, ખાત્રી કરવા માટ;	
લખાં લાં એવું દેખશે, પડતાં ઉપર પાટ.	૧૨

સંગ્રહક—શુનીલાલ સીમાચર્યદ. ડીસાકાંપ.

૧ પાટ. ૨ ગરબ.

અસી શોભા શામાં રહેલી છે ?

૧૧૫

અસી શોભા શામાં રહેલી છે ?

(૧)

૧ ઐશ્વર્ય—અધિકાર-હકુરાર્થ પામ્યાની શોભા-સર્જનતા-ગર્ભીર હિંદાર દીલ રાખી અન્ય સાથે કામ લેવાવડે લેખાય છે.

૨ વચન-નિશ્ચલવાળું (માપસર ને વિચારપૂવક) પ્રયત્નકારી ને મિષ્ટ એવું કાલ્ય વચન જરૂર પડતાં બોલવું, અન્યથા મૌન ધારણ કરવું એ અસી શૂરવીરનું ભૂષણ લેખાય છે.

૩ અકલાય—કલાય રહિત સ્થિતિ ધારવી એ અર્થ જ્ઞાન-તત્ત્વજ્ઞાન પામ્યાની શોભા છે.

૪ વિનાય-નમ્રતા—સહ્યતાવડે શ્રુતજ્ઞાન શોભી નીકળે છે ને સાચું કંઈ શકે છે.

૫ સુયોગ્ય સ્થાને ઉદારતાથી અર્થ કરવાવડે પ્રાપ્ત થયેલ દ્રવ્યની સાર્થકતા કરી લેખાય છે.

૬ સનતા—મગની શાન્તિ રાખવી એ તપની શોભા છે.

૭ ક્ષમા—આમોશ રાખવી એ ઉપરી-સ્વામીની શોભા છે.

૮ નિષ્કપટ વૃત્તિ-સરલતાવડે ધર્માચરણ શોભી નીકળે છે-સફળ થઈ શકે છે.

૯ શીલ-વ્રતાચાર એ સર્વેનું સર્વોપરી કારણ હોવાથી પરમ ભૂષણ છે.

કવિશાસ્ત્ર

સર્જનતા શી રીતે સાંપડે ?

(૨)

૧ લોભ-તૃષ્ણાને છેદી સંતોષવૃત્તિ ધારવાથી.

૨ ક્ષમા-સહનશીલતા વિવેકસર આદરવાથી.

૩ મદ-અભિમાન તજી, નમ્રતા-સહ્યતા લેવવાથી.

૪ પાપકાર્યોના ત્યાગ કરી, પવિત્ર જીવન ગુભરવાથી.

૫ પ્રાણાન્તે પણ પ્રિય ને હિતકર સત્ય બોલવાની ટેક જાળવવાથી.

૬ વિચાર, વાણી ને આચાર શુદ્ધ-પવિત્ર કરતા રહેવાથી.

૭ રૂડી રહેલી-કરણીવાળા વિદ્વાનોનો સંસર્ગ રાખવાથી.

૮ પૂજ્ય-વહીલ જતોનો યથાયોગ્ય સત્કાર કરવાથી.

૯ પ્રેમભાવથી દુશ્મનોનું હિલ પુણ્ય કરી લેવાથી.

૧૧૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૧૦ પોતાનામાં રહેલા ગુણોને નહીં પ્રકાશવાથી-આત્મજ્ઞા-સ્વગુણ-પ્રસંસા નહીં કરવાથી.

૧૧ જે જે કાગથી યશ-કીર્તિ પેદા થાય તેવાં કામ ખંતથી કર્યાં કરવાથી.

૧૨ દીન-દુઃખી અનાથ છવોની આંતરડી ઠારવાથી, તન-મન-ધનથી તેમનું દુઃખ કરી યાય તેમ બંતે કરવાથી, ખીજને તેવી શુભ પ્રેરણા કરવાથી અને પરદુઃખસંજન દયાળુ જનોની ઉપદેશ દયાના વખાણ કરવાથી. ઇતિશમ્

આ તે કેવી કઠોરતા ને પાપપરાયણતા ?

(૩)

૧ સાચા દયાળુ જૈન અપરાધી છવ ઉપર પણ કડ્ડણ વર્ષાવી બને ત્યાં સુધી તેને સુધારવા પ્રયત્ન કરે છે, તો પછી સ્વાર્થઅધ બની માબાપ પોતાનાં બાળકોને સુખદાયક જરૂરી કેળવણી આપવા કશી દરકાર કરે નહીં તેથી પરિણામે તેઓ સ્વચ્છંદી બની, બંને ભવ બગાડી દુર્ગતિમાં પડે છે.

૨ ગુરૂપદ ધાર્યા છતાં શિષ્ય-પરિવારને (સ્વઆશ્રિત વર્ગને) પ્રેમથી સાચા હિતકારક માર્ગ બતાવે નહીં, જેથી તેઓ બેપરવા ને સ્વચ્છંદી બની, પોતાનું કશું હિત કરી શકતા નથી તો પછી ખીજનું હિત કયાંથીજ કરી શકે ?

૩ પતિ પોતાની પત્ની(સ્રી)ને, સ્વામી સેવકને, સાસુ વહુને, માતા દીકરીને અને શિક્ષક છાત્ર-વિદ્યાર્થીને ઘટતી જરૂરી કેળવણી પોતાનું હિત-કર્તવ્ય સમજીને પ્રેમથી આપવાને બદલે તેમને તુચ્છકારી નાંખે છે અથવા તો કોરની જેમ માર-મારે છે તેથી તેઓ નીકરા ને અકહ્યાગરા બને છે. તેમના-યો જે વિનયવૃત્તિ-નમ્રતા આપવી બેઠકે તે આવી શકતી નથી. પરિણામે તેઓ જડ જેવા નિર્મોહ્ય બની પોતાના સોગતીને પણ બગાડે છે.

૪ પ્રજાના અન્ન જળાદિક દ્રવ્યથી પોષાઈ રહેલા રાજા અને અમીરાદિક અધિકારી વર્ગ તેને હુછ (સાર્થક) કરવાને બદલે, કૃતત્ર બની પ્રજાનેજ દેડે છે ને ગ્રાસ આપે છે તે અત્યંત અઘરિત છે.

૫ ધર્મગુરુઓ ધર્મની ઉત્તતિ કરવાને બદલે ધર્મની હાંગી થાય તેવાં અપદુર્યો-અનાચારો છતાં ને છતરાયાં કરતાં કર ખાતા નથી. તેનો પોકાર કેની પાસે જઈ કરવો ? શાસનદેવો સહુને સારી યુદ્ધિ આપે ! જેથી તેમને ખરી નિશાનું યથાર્થ લાભ થાય, પોતાની ગંભીર ભૂલો સમજાય અને તે સુધારી લેવા આવધાન થઈ જવા જેટલું તેમનામાં બળ-યુદ્ધિ આવે, પરિણામે સ્વપર ઉભા-મૂલું કદયાણ સમ્રાટ.

ઇતિશમ્

સાર-વચનો.

૧૧૭

સાર-વચનો.

(૪)

૧ એક લોભજ સર્વ દોષોનું મૂળ છે. તે લોભ જેનામાં પ્રબળપણે વર્તેતો હોય તેનામાં કયા કયા દોષો પેદા ન થાય ?

૨ ચાડીખોરપણું સર્વ પાપને પેદા કરે છે. પાપ-દુર્ગતિથી ડરનારે તેવા અપદ્મજીથી જેમ બને તેમ જલદી મુક્ત થવું જોઈએ.

૩ સત્યાગ્રહ એ ભારે તપરૂપ લેખવા યોગ્ય છે; કેમકે ખરો મનોનિગ્રહ-કર્તા વગર તે શક્ય નથી.

૪ જેનું મન શુદ્ધ-નિર્મળ છે તે પોતે તીર્થરૂપ છે.

૫ સદ્ગુણ-ઉદાર દીલવડે સૌ પોતાનાં યર્થ શકે છે.

૬ પ્રભાવશાળી-સદ્ગુણી જનો પોતાના સ્વાભાવિક સદ્ગુણોવડે શોભી નીકળે છે-અગતી ઉઠે છે.

૭ ખરી તત્ત્વવિદ્યા જેવું કોઈ ઉત્તમ ધત નથી, જેના વડે ખરી વસ્તુનું યથાર્થ જ્ઞાન થાય, અને તેવીજ દૃઢ પ્રતીતિ થતાં, ખરું તત્ત્વ આદરવા અને ખોટું તત્ત્વ તજવાનું-સૂઝે તેજ સદ્વિદ્યા.

૮ અપયશ-અપકીર્તિને મૃત્યુ સમાન કે મૃત્યુ કરતાં પણ વધારે દુઃખદાયક કુશળ જનો લેખે છે; તેથીજ તેઓ તેવા કોઈ પણ અપકૃત્યોથી દૂરના દૂર રહે છે રહેવા કાળજી રાખે છે.

ધનિશમ

નિર્ભય કરવા યોગ્ય નરો કોણ લેખાય ?

(૫)

૧ સદ્ગુણ-સમાગમની સદાય વાંચ્છા રાખનાર.

૨ શુભ-શુભીજનોપર સદાશ પ્રીતિ રાખનાર.

૩ શુર-જના પ્રત્યે ભારે નમ્રતાથી વર્તનાર.

૪ વિદ્યા-વૃદ્ધિ કરવા ભારે ચીવટ રાખનાર.

૫ સ્વસ્ત્રીમાંજ રતિ-પ્રીતિ-સંતોષ ધરનાર.

૬ લોકમાં નિંદા થાય તેવાં કામથી ડરી-ચેતી ચાલનાર.

૭ રાગ દ્વેષ ને મોહથી સર્વથા મુક્ત થઈ, સંપૂર્ણ જ્ઞાનાદિ શુભોથી વિમુખિત શુદ્ધ દેવ અરિહંત-પરમાત્મા પ્રત્યે ખરી પ્રેમ-ભક્તિ રાખી સ્વહિત સાધનાર.

૮ વિષયાદિ દોષોને નિવારવા પોતાથી બનતું કરનાર.

૯ ખાલ-દુજનની સોમતથી સૂર્યાના દૂર રહેનાર.

આવા ઉત્તમ ગુણો જેમનામાં રહ્યા જાસ કરી રહે છે તેવા સદ્ગુણી જનો ખરેખર મરણ કરવા યોગ્ય જ લેવાય છે.

આવા ઉત્તમ ગુણોમાંથી અને તેટલા બંને આદરવા, તેવા ગુણોની રક્ષા ને વૃદ્ધિ કરવા મુશ્કેલીનારને બનતી મદદ કરવા તથા તેમનું અનુમોદન કરવા તેમજ તેમની વિદ્યાથી પરાક્રમુષ્ણ રહેવા માટે કાળજી રાખવી થાય છે. ઇતિશબ્દ.

સન્નિવ કપૂરવિજયછ.

પ્રશ્નોત્તર.

(પ્રશ્નકાર-છવતલાલ શયચંદ-ખનેરા.)

પ્રશ્ન-૧ ચંદ્રતા વિમાનમાં શાશ્વતા જિનજિયો છે તે પ્રમાણે સૂર્યના વિમાનમાં પણ છે કે નહીં ?

ઉત્તર-દરેક ચંદ્ર ને દરેક સૂર્યના વિમાનમાં-શરમાં અને સ્થિરમાં શાશ્વતા જિનજિયો છે, તેથીજ વ્યંતર ને જ્યોતિષીમાં અસંગતતા જિનજિયો કહ્યા છે. ચંદ્ર સૂર્ય અસંગતતા છે.

પ્રશ્ન-૨ જિનેશ્વર પાસે ધરેલું કાળ નૈવેદ્ય આવકને ખાવાનું વર્ણ્ય છે અને અન્ય ઇર્શનીયો તો કહે છે કે-પ્રભુની શેષ (ચોક) આપણે ન ખાઈએ તો કોણ ખાય ? એમાં તો આપણી લક્ષ્મી દેખાય છે, તો આ જેમાંથી ખરી હકીકત શું છે ?

ઉત્તર-ખોતખોતાની માન્યતા ખોતખોતાને આરી લાગે છે, તેથી અન્યની માન્યતાને અંગે કહેવાની જરૂર નથી. બાકી આપણે પ્રભુ પાસે થયે તે ખાવાને નિષેધ કોટલા માટે કરેલો છે કે જે તે આપણને ખાવાની છુટ હોય તો આપણને પ્રભુ પાસે ધરતાં જે નિરીક્ષણનું આવતું નેહએ તે આવતું નથી અને ખાવાની ભાવનાને ઉઠતા તપટાર્થજીએ છીએ. અન્ય ઇર્શનીયો પણ શિવ પાસે ધરેલું શિવનિર્ગોધ કહે છે ને ખાતા નથી. આપણે આસતો રીવાજ છે તે યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન-૩ તકલીર (ભાગ્ય) ની સાથે તકલીર (ઉદામ) ને પણ જૈનશાસ્ત્રમાં સ્વીકારેલ છે કે તકલીર પ્રમાણેજ થાય છે એમ કહેવ છે ?

ઉત્તર-જૈનશાસ્ત્રમાં તકલીરનું-ભાગ્યનું-કર્મનું વર્ણન બહુ વિસ્તારથી કરેલું છે, પરંતુ તકલીરને-કર્મનું પ્રાધાન્યપણું આપેલું છે. તકલીરનો ફેરફાર તકલીરની ચર્ચ શકે છે. ઉદામી અનુપાન કર્મ આપણને મોક્ષ જઈ શકે છે.

પ્રશ્ન-૪ કાચોત્સર્ગમાં નવકાર કે લોગસસ ગણતાં શ્વાસોશ્વાસ ઉંચા નીચા કેમ લેવા તેનો કાંઈ વિધિ આપણમાં બતાવ્યો છે ? દિગંબરના સામાયક સૂત્રની ગુકમાં એ તેનો વિધિ વાંચેલો છે.

ઉત્તર-કાચોત્સર્ગમાં શ્વાસોશ્વાસ જે રીતે લેતા હૃદયે તેમજ લેવાનું કહ્યું છે. ખીજો કોઈ વિધિ વાંચવામાં આવ્યો નથી.

પ્રશ્ન-૫ કાઉસંગમાં ગણ્યાતા લોગસસમાં કેટલાકમાં ૨૫ પદ, કેટલાકમાં ૨૭ પદ ને કેટલાકમાં ૨૮ પદ (પૂર્ણલોગસસ) ગણવામાં આવે છે તેનું કારણ શું ?

ઉત્તર-ઘણું કાઉસંગમાં તો (૨૫) પદજ ગણવાનાં હોય છે, રાત્રીએ કુસ્વપ્નાદિક આવેલ હોય તો (૨૭) પદ ગણવાનું કહેલું છે; અને દુઃખક્ષય કર્મક્ષયના કાઉસંગમાં પૂર્ણ લોગસસ (૨૮ પદ) ગણવાનું કહેલું છે. આ હકીકત પૂર્વપુરૂષોએ ચોક્કસ કરેલી છે તેથી આપણે તે પ્રમાણે વર્તવાનું છે.

પ્રશ્ન-૬ રેશમ બનાવવામાં કાચોટાની અંદરના જીવોનો વિનાશ થાય છે, તો તે રેશમ જિનમંદિરમાં કે મુનિની ખાસે સ્થાપનાઆચાર્યની મુહુપત્તિ વિગેરેમાં કેમ વપરાય છે ?

ઉત્તર-અગાઉ રેશમના કીડાઓનો વિનાશ થયા સિવાય રેશમ બનતું હશે તેથી તે જિનમંદિરોમાં વપરાવું શરૂ થયું હશે એમ જણાય છે. અમે એવું રેશમ બોલ્યું પણ છે.

પ્રશ્ન-૭ પંચકલ્યાણકની, અષ્ટપ્રકારી, નવપદજીની, નવાણું પ્રકારી વિગેરે પૂજાઓમાં સ્નાત્રીઓ પૂરતા ન હોય તો જેટલા હોય તેટલાથી ચાલી શકે ?

ઉત્તર-પૂજાઓ બધીમાં અષ્ટપ્રકાર દરેક પૂજામાં પ્રાપ્ત કરવાના હોય છે, તેથી આઠ સ્નાત્રીઓ હોય તો વધારે સારું; બાકી ઓછા હોય તો ચાલી શકે, પૂજા અટકાવવાનું કારણ નથી.

પ્રશ્ન-૮ દેવતાઓને મતિ શ્રુત ને અવધિ-એ વ્રણ જ્ઞાન હોય છે તો તે પોતે ક્યાં ઉપજશે અને ક્યારે મોક્ષે જશે તે જાણી શકે ?

ઉત્તર-ત્યાંથી ચ્યવીને ક્યાં ઉપજવાનો છે તે તો દરેક દેવ જાણી શકે; પરંતુ અવધિજ્ઞાન જેવું જોણું છે તે ક્યારે મોક્ષે જશે તે જાણી ન શકે. અનુત્તરવિમાનના દેવતાઓ જાણી શકે.

પ્રશ્ન-૯ મનુષ્યનું આયુષ્ય ચોક્કસ નિર્માણ થયેલું હોય છે, છતાં મરકી કે અન્ય એવી વ્યાધિના પ્રસંગે મૃત્યુએ તેમજ મુનિઓ પણ (ચોમાસું છતાં) અન્યથ જરૂર ને રહે છે, તો ખાંધેલા આયુષ્યની સ્થિતિમાં ફાની વૃદ્ધિ થતી હશે ?

ઉત્તર-આયુષ્ય એ પ્રકારનું બંધાય છે. સોપકમી ને નિરૂપકમી. દેવતા ને નારકીનું તેમજ ચરમશરીરી મનુષ્યાદિકનું આયુષ્ય નિરૂપકમી હોય છે,

૧૨૦

શ્રી ત્રીન કથા પ્રકાશ.

તેમાં ફેરફાર થતો નથી. જેમનું આયુષ્ય સોમકરની હોય છે તેનું યજ્ઞાદિકના ઉપધાતથી તેમજ મરકી ખેગાદિક વ્યાધિના કારણથી મુટે છે. સ્થિતિ પૂર્ણ થયા અગાઉ ૯૦૦ મરણ પામે છે; તેથી તેવે પ્રસંગે મનુષ્યો તેથી બચવા માટે યોગ્ય પ્રયત્ન કરે છે અને તે યોગ્ય છે. આયુષ્યની વૃદ્ધિ તો થતીજ નથી, હાનિને માટે પણ જાનીઓએ તો તે પ્રમાણે થવાનું નીકેલુંજ હોય છે. વ્યવહારથીજ અમુક સ્થિતિ કહેવાય છે. બાકી કર્મદેવ તો અર્ધા એક સાથે વેદી દેવા પડે છે.

પ્રશ્ન-૧૦ સામાયિક પ્રતિક્રમણમાં તો જોલતી વખત મુખ પાસે મુહપત્તિ રાખવામાં આવે છે, પરંતુ પૂજા સંભાવતાં કે પ્રભુ પાસે ને શુર પાસે જોલતાં મુખ આડું મુહપત્તિ કે બીજું વસ્ત્ર રાખવાની જરૂર બરી કે નહીં ?

ઉત્તર-પૂજા સંભાવતાં કે પ્રભુ પાસે અથવા શુર પાસે જોલતાં ઉત્તરાસનનો છેડો મુખ પાસે રાખવો જોઈએ. જોટલા માટે તે પ્રસંગોએ ઉત્તરાસન અવશ્ય લેઈએ. પ્રભુપાસે મુખકોશ બાંધીને અથવા ઉત્તરાસનનો છેડો મુખ પાસે રાખીનેજ જોલાય. ઉઘાડે જોડે જોલાયજ નહીં. એમાં વાયુકાયની વિરાધના ઉપરાંત દેવ શુર કે જ્ઞાન ઉપર મુખમાંથી થુક ઉડે, મુખનો દુર્ગંધી પવન તેમને લાગે, તેથી આશાતંત્રા થાય તે માટે પણ વસ્ત્રનો ઉપયોગ રાખવાનો છે.

કુમારપાળ રાજાના રાસનું રહસ્ય.

(અનુસંધાન-પૃષ્ઠ ૧૬ થી)

સૂરપાળ મામાની પાસે રહેવાથી વનરાજ પણ તેની સાથે લુંટફાટ કરવામાં પ્રવર્ત્યો અને તે પણ ચારશિરામણિ થયો. એક દિવસ તે ખાવા બેઠો હતો, તે વખતે ત્રી નહોતું તેથી હુણું અન્ન લાવતું નહોતું. કવિ કહે છે કે--

હુણું જમતાં મતિ મતિ લાય, હુણું જમતાં ધ્રુવે પાય;
હુણું જમતાં બળ ભુદિ મળે, સુઓ સોય ખાખ્યો નવિ બળે.
તિણે કારણ ઘૂત ભોજન સાર, જિમ ત્રીનું મંડણ સિણુગાર;
નરનું મંડણ જેમ પાઘડી, તિય ભોજન મંડણ ઘૂતઘડી.
જિમ મજતો મંડણ સિંદુર, જિમ રણનું મંડણ નરશુર;
ત્રીતણે મંડણ જળ પૂર, તિમંભોજન મંડણ ઘૂતપૂર.
ઘૂત ન હેલું અમૃત કહેવાય, જેહથી વાધે નરનું આશ;
દૂધ આળ પથુ જોતે ગમે, તો વનરાજ કિમ હુણું જમે.

કુમારપાળ રાબાના રાસતું રહસ્ય.

૧૨૨

આ પ્રમાણેની હકીકત હોવાથી વનરાજે એકદમ માણસાને દોડાવ્યા કે
'ત્યાં હોય ત્યાંથી-જેનું હોય તેનું ઘી લઈ આવો.' આવો હુકમ થતાં ત્રણ
માણસો ચાતરફ દોડ્યા, પણ કોઈ જગ્યાએ ઘીનો પત્તો લાગ્યો નહીં. અહીં
ક્તાં ત્રણને માટે કહે છે કે—

ત્રણ મળે ત્યાં ત્રુટે કામ, ત્રણ મળે ત્યાં ન રહે મામ;
ત્રણ મળે ત્યાં ત્રિણસે કામ, ત્રણ મળે ત્યાં ન વસે ગામ. ૧
અતિસાર શિતળ હેડકી, ત્રણ મળે તસ પ્રાણજનુષ્ઠી;
એણે દટાંતે ત્રણ જણ જ્યાંહી, નિશ્ચે કામ ન થાયે ત્યાંહી. ૨
ત્રણ પુરુષ ધૃતકારણુ ગયા, તે પણ પાંચે બેસી રહ્યા;
ચિહું પાસે નર જોવે જિસે, એક વછીયાયત દીઠો તિરો. ૩

છેવટે ત્રણ જણાએ ચારે બાજુ જોતાં એક વછીયાંતને આવતો જોયો.
તેને માથે ઘીની કુડલી હતી અને બે વાણીઓ હતો, પણ તે આજના
વાણીઆ જેવો નહિંમત કે નિર્જળ નહોતો. પેલા ત્રણ જણાએ તેને કહ્યું
કે—'ઘીની કુડલી નોંચે મુકી દે, અમારે ખપ છે.' તે સાંભળી પેલા ચૂરવીર
વાણીઆ પાસે પાંચ તીર હતા, તેમાંથી બે ભાંગી નાખીને ત્રણ રાખ્યા ને બોલ્યો
કે—'એકવાર સામા આવી જાઓ, પછી કુડલીની વાત કરો.' આમ કહીને
કાનકાપર તીર ચડાવ્યું કે ત્રણે જણ પ્રાણુ લઈને ભાગી ગયા. આવે વખતે
કાયરનું કામ નથી. કાયર તો હાથમાં હથીઆર રાખે પણ રણસંગ્રામનો વખત
આવે ત્યારે હથીઆર પડ્યા મૂકી ઢઈને વિચાર કરે કે—'કઈ બાજુ ભાગી
જઉં ? ને કયાં સંતાઈ જઉં ?' વખતે ધોતીયામાં પેશાળ પણ થઈ જાય.
આવા પુરુષને ગમાર કહ્યા છે. તેઓ હથિયારને ઉલટા લજવે છે, ફાગટ
ફાગેટ કરે છે. હથીઆર રાખવાનું કામ તો ચૂરવીર પુરુષનુંજ છે. તે ગામ કે
સીમ જોતાજ નથી, અને જો કાયર છે તો હથીઆર શા માટે રાખે છે ? જો
ધન નથી; તો વેપાર કરવા શા માટે બેસે છે ? તેતો ઉલટું નુકશાન કરે છે.
ખરૂગ તો ચૂરાના હાથમાંજ શોભે છે. અહીં વાણીઓ ચૂરો હતો, તેથી ધૈર્ય
ધારણુ કરીને તેણે ધનુષ્યપર તીર ચઢાવીને મૂક્યું કે ત્રણે જણા ભાગી ગયાં.
તેણે વનરાજપાસે આવીને કહ્યું કે—'એક માણસ ઘીની કુડલી લઈને જાય છે,
પણ તે બળવાન હોવાથી તેની પાસેથી ઘીની કુડલી લઈ શકાય તેમ નથી.
જુઓ પેલો સામો આલ્યો આવે છે.'

વનરાજે તે વાત સાંભળી બહાર આવીને તે વાણીઆને વિનયપૂર્વક
બોલાવ્યો. 'પધારો, પધારો' કહ્યું, એટલે તે વાણીઓ તરતજ તેની પાસે આવ્યો

૧૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

અને ધી આશુ. પછી તેણે વનરાજ સામું જોઈને કહ્યું કે-“ તું પૃથ્વી ભોજન વગર કાચક છે, તારા ભાગ્યમાં ઘણી પૃથ્વીનો ઉપયોગ કરવાનું લખેલું છે, તે તું આમ વગડામાં શામાટે ભમે છે ? રાજદાસને આભોચીઆતું પાણી કેમ ગયે છે ? ” તે સાંભળી વનરાજ જોભયો કે-“ મારી પાસે સારો પ્રધાન નથી. જો તું મારી પાસે પ્રધાન થઈને રહે તો પછી તું જેમ કહે તેમ હું કરું. ” વાણીઆએ તે વાત કબુલ કરી અને યોગ્ય અવસર જોઈને તેની પાસે રહ્યો.

એક વખત ભુવડ રાજના માણસો ખંડણી ઉધરાવવા નીકળેલા તે બધી ખંડણી ભેળી કરીને તે તરફ નીકળ્યા. તેની પાસે રહ લાખ સૈન્યવા હતા, અને ૪૦૦ ઘોડા હતા, તે બધા લઈને જતા હતા તે વખતે બરાબર લાગ જોઈને વનરાજ પોતાના સાથીઓ સહિત તેની પાછળ ચલા અને તેનું બધું દ્રવ્ય હુટી લીધું. આ પ્રમાણે મોટો ખર્ચનો હુથ આવવાથી તેણે પોતાનું લગ્ન વધાર્યું, અને તે સુભટોની મદદથી રાજ્યના યાજ્ઞ તે વાણીએ ભાંગવા માંડ્યા. વનરાજે તેને બહુ બુદ્ધિવાળો જાણ્યો. ધીમે ધીમે તેણે ઘણો દેશ પોતાને તાલે કર્યો, અને છેવટ આશુ શુજરાત વનરાજે પોતાને તાલે કરી લીધું. ભુવડાને આ વાત સાંભળી એટલે પછી તેણે શુજરાતની સામુંજ ન બેઠું.

એક દિવસ વનરાજે પેલો દુડકીવાળો વાણીએ કે જેનું નામ હીમ હતું તેને કહ્યું કે-“ હવે આપણે બધી રીતે નિશ્ચિંત થયા છીએ, ભુવડ હવે તરફ આવે તેનું નથી. તો હવે સારી જમીન જોઈને આપણે એક ગામ વસાવીએ અને ત્યાં રાજધાની કરીએ. પણ તે જમીન એવી જોઈએ કે ત્યાં વસાવેલું શહેર લાંબો વખત ટકી રહે. ” વનરાજના આવા વિચાર જાણી બીને તેની તમવીજ કરવી શરૂ કરી. નજદીકમાં ગોવાળો જનાવર ચારતા હતા તેને વનરાજ પાસે જોલાવ્યા અને પૂછ્યું કે-“ તમે આટલામાં દોર ચારો છો તે કોણ એવી જમીન છે કે ત્યાં જામે શહેર વસાવીએ ? ” તે સાંભળી ત્યાણુદીઠ નાસનો ગોવાળ જોલ્યો કે-“ આલો, તમને એવી સારી જમીન મળાવું કે તમે ખુશી થઈ જાઓ. ” એટલે વનરાજ ખુશી થયા અને તેવી જમીન જોવા તેની તરફ ચાલ્યો. તેમની સાથે એક કુતરો હતો. તે આગળ ચાલતો હતો. રસ્તે ચાલતાં તેને એક સસલો મળ્યો. કુતરો તેની સાથે ધર્યો એટલે સસલે તેનાથી નહીં ડર્યા. સાસા કાન માંડ્યા ને કુતરાને ભગાડ્યો. આવું આશ્ચર્ય જોઈ રાજા હર્યો અને જો જમીનનોજ તે પ્રભાવ જાણી તે જગ્યાએ શહેર વસાવવાનો નિર્ણય કર્યો.

પછી ત્યાં બાર ગાઉના વિસ્તારવાળું અને ગદ, મદ, યોગ, તથા મંદિર સુકલ શહેર વસાવ્યું. તેમાં દરેક વસ્તુ જુદા મહુટા કર્યા. તેમાં દોશીયર,

કુમારપાળ રાજાના રાસતું રહસ્ય.

૧૨૩

ઠાપડીઓ પટોળાં, ચીર, સાળુ વિગેરે ઉત્તમ ઉત્તમ વસ્ત્રો વેચે છે, ઢાંત બજારમાં ઢાંતના વેપારીઓ ઢાંત વેચે છે, નાણાવટમાં નાણા પરખાય છે, ઝવેરી બજારમાં માણેક માતી હીરા વિગેરે તોળાય છે ને વેચાય છે. સોના રૂપાના સીકા પાડવાની ટંકશાળોમાં જુદા જુદા સીકા પડે છે. ગાંધીને હાટે ગાંધી-આણું વેચાય છે. કરિયાણાવાળા જુદા જુદા કરિયાણા વેચે છે. વૈદ્યો પણ ત્યાં વસે છે. માળી, તંબોળી, મણીઆરું વેચનારા, સુગંધી તેલ ને અત્તર વિગેરે વેચનારાના જુદા જુદા બજાર છે. ફાઇળીઆ સોપારી વિગેરે વેચે છે. સોનાર સોનું ઘડે છે. ઘી બજારમાં ઘી વેચાય છે. આ પ્રમાણે અનેક પ્રકારના વેપારીઓ તે બજારમાં વાસો વસે છે. મોટા મોટા શેઠીઓના દુકાન પર બેઠા બેઠા ફાંદ (મોટું પેટ) પંપાળી રહ્યા છે. વહાણના વેપારીઓ તે સંબંધી વાતો કરે છે. પારકી વાતો કે નિંદા તો કોઈ કરતું જ નથી. તેવું નવરૂંજ ત્યાં કોઈ નથી.

અનેક ભાટ-ચારણો નવા નવા કવીતો ગોલી વેપારી વિગેરેને રીઝવે છે. ત્રીપોળીઆ પાસે નટ લોકો નાટક કરી રહ્યા છે. એ રીતે અઢારે વર્ષુ ત્યાં વસે છે. તે શો પોતપોતાના કાર્યમાં સાવધાન છે. કોઈ પણ પારકી આશા કરતું નથી. સૌ શુદ્ધ વ્યવહાર જાળવીને વ્યાપાર કરે છે. કોઈ કોઈને છેતરતું નથી કે પારકું દ્રવ્ય હરણ કરવાની ઇચ્છા પણ કરતું નથી. ત્યાં યોગ્ય સ્થાનકે રાજમહેલ બંધાયે છે. તેમાં અનેક પ્રકારની સુંદર રચનાઓ કરી છે. હથશાળા, ગજશાળા, આયુધશાળા, લેખકશાળા જુદી જુદી બાંધી છે. હથશાળામાં ઘોડા બંધાય છે, ગજશાળામાં હાથી બંધાય છે, રથશાળામાં રથો રહે છે અને આયુધશાળામાં અનેક પ્રકારના શસ્ત્રો તૈયાર રાખવામાં આવે છે. લેખકશાળા લઘીઓને લખવા માટે બેસવાની છે. લેખશાળા રાજ્યના કારકુનોને બેસવાની પણ બનાવેલી છે. માંડવીઆ તેને માટે નિર્માણ કરેલે ઠેકાણે (માંડવી ઉપર) બેસીને શહેરમાં આવતા માલનું 'ઢાણ લેવાનું' કામ કરે છે. ત્યાં અનેક પ્રકારનું કાપડ, અનેક પ્રકારના કરીઆણા-હીંગ, મરી, સાકર, સોપારી વિગેરે વસ્તુઓ, તેમજ ત્રાંસું, પીત્તળ, રૂપું, સોનું, સીસું, લોહું વિગેરે ધાતુઓ, હીરા માણેક મુકતાફળ વિગેરે ઝવેરાત, લવીંગ, એલચી, કપુર, બસ, જાઈફળ, જાવની અને ખાંડ, ટોપરા, અખરખ, પાંચે, સીંગોડા ને દ્રાક્ષ વિગેરે અનેક વસ્તુઓ આવે છે. તેની કિંમતના આંકનારા ત્યાં બેઠેલા હોય છે તે કિંમત આંકે છે તે પ્રમાણે તેનું ઢાણ લેવાય છે. તેમાં લાળો ને કશોડા રૂપીઆ આવે છે.

કવિ કહે છે કે-આ પાટણ શહેરના વિસ્તારની ઠેટલીક વાત કઈ? ત્યાં તમામ પ્રકારના વ્યાપારીઓ આનંદથી વ્યાપાર કરી રહ્યા છે. વજ્રબારાઓ પચ્ચ-

૧૨૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અનેક પ્રકારની વસ્તુઓ લઈ લઈને ત્યાં વેચવા આવે છે. ત્યાં અનેક દાનશાળાઓ-પુણ્યશાળાઓ-પોષણશાળાઓ-ધર્મશાળાઓ છે કે જે દાનશાળાઓમાં પાણી માગે ત્યાં દુધ મળે છે. દાન, માન ને વિદ્યામ મળે છે. એવું તે પાટણ શોભી રહ્યું છે. તેમાં શ્રી જિનેશ્વરના ઘણાં પ્રૌઢ એવા અનેક પ્રાસાદો છે કે જે ઈંદ્રપૂરીની સાથે વાદ કરી રહ્યા છે. શહેરને લગતાં વાડી વન આરામ બાગ બગીચાઓ પણ પુષ્કળ છે. શહેરને લગતું સહસ્રલિંગ સરોવર છે તે માન સરોવરની જેવું શોભી રહ્યું છે. તેમાં અનેક પ્રકારના કમળો ઉગેલા છે અને પાણી ગંગાજળ જેવું મીઠું છે. તેમાં હંસ મોર ને બગલા વિગેરે ઝીલી રહ્યા છે. ચક્રવાકો ક્રિડા કરી રહ્યા છે. તળાવની અંદર અનેક પ્રકારના મત્સ્યો અને કાચબાઓ વિગેરે જળચર જંતુઓ કલ્લોલ કરી રહ્યા છે. તે સરોવર દરતી વાડી છે-બાગ છે-બગીચો છે. તેમાં શ્રીફળ, આમ્ર, અંપક, નાગ, પુન્નાગ, તાલ, તમાલ, સાલ, બાંબુ, દાડિમ વિગેરેના તેમજ અંદાનના અનેક વૃક્ષો શોભી રહ્યા છે. તે નગરમાં ફૂપ, કુડ ને વાવડીઓ પુષ્કળ છે. ત્યાં સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓ આનીને અમૃત જેવું જળ ભરી બંધ છે. લોકો આનંદ કરી રહ્યા છે. પર્વત્ર માંગલિકની માળા જણાય છે. શોક તો કોઈ જગ્યાએ નજરેજ પડતો નથી.

તે નગરમાં બાવન વવા વર્તે છે. તે કવિ નગરની શોભા પૂરેપૂરી વર્ણવવા માટે કહી બતાવે છે, તે ધ્યાન લઈને સાંભળજો-વાંચજો.

૧ વાડી, ૨ વન, ૩ વાવો, ૪ વાળો, ૫ વેડી, ૬ વનિતા, ૭ વિવેક, ૮ વિચાર, ૯ વ્યાખ્યાની, ૧૦ વાઢી, ૧૧ વીર, ૧૨ વીણા, ૧૩ વાંસળી, ૧૪ વેશ્યા, ૧૫ વિપ્ર, ૧૬ વ્યાસ, ૧૭ વડોરા, ૧૮ વાળીયા, ૧૯ વસ્તુઓ, ૨૦ વળાસો, ૨૧ વ્યાપારી, ૨૨ વેદ, ૨૩ વેપલુત્ર, ૨૪ વિદ્યામ હામ, ૨૫ વર્ણુચાર, ૨૬ વૃષભ, ૨૭ વિજ્ઞ સૂત્રિ, ૨૮ વેદીયા, ૨૯ વેષધારી, ૩૦ વસ્તીયા, ૩૧ વિચિત્ર લોકો, ૩૨ વચન સુદિવાળા, ૩૩ વિદ્યાવંત, ૩૪ વણકર, ૩૫ વ્યસની, ૩૬ વિચિત્ર દાની શ્રીગવાન તપસ્વી ને ભાવનાવાળા, ૩૭ વિચિત્ર વરધોડાઓ, ૩૮ વાણ, ૩૯ વહેલ, ૪૦ વીંઝણા, ૪૧ વાનર, ૪૨ વાવરી, ૪૩ વિદુમ (પરવાળા), ૪૪ વિરથ (વસ્તુ વિશેષ), ૪૫ વારિ (વાણી) ૪૬ વાણત્ર, ૪૭ વેણાળા, ૪૮ વ્યાકરણી, ૪૯ વેરાળી, ૫૦ વેદના બાળ, ૫૧ વેદનાના બાળ, ૫૨ વિષયના બાળ (વિષયના લોગી). ઈત્યાદિ

આ પાટણ નગરની શોભા કહી બંધ તેમ નથી. જો સમુદ્રનું અલબ્યતું કે આકાશનું માથ કઈ શકે તો તે કહી શકાય તેમ છે. તેમ તેમાં કેટલા જાનુઓ વસે છે તેની સંખ્યા પણ કઈ કહતી નથી. તે ઉપર એક બનેલો

કુમારપાળ રાજનાં રાસનું રહસ્ય.

૧૨૫

બનાવ બતાવીને કવિ વાંચનારને તેનો ખ્યાલ આપે છે.

એક વખત એક ચારણ સ્ત્રી-ભક્ત ર પાટણ જોવા આવ્યા. જોતાં જોતાં સાંજ પડી ગઈ. એટલામાં એ જણ છુટા પડી ગયા. એટલે સ્ત્રીએ પોતાના ઘણીને ઘણા શોધ્યો પણ પત્તો લાગ્યો નહીં; તેથી તેણે નગર બહાર ઉદ્યાનમાં રાત પાસે જઈને કહ્યું કે-‘ મારા ઘણીથી હું વિખુટી પડી ગઈ છું, મારે મને મારો ઘણી મેળવી આપો. ’ રાત્રીએ તેની નિશાની પૂછી; એટલે તે સ્ત્રીએ કહ્યું કે-‘ નામ રાણો છે, ને જમણી આંખે કાણો છે. ’ રાત્રીએ તેજ વખતે ગા-મમાં પડેલ વગડાઓ કે ‘ નામે રાણા ને જમણી આંખે કાણા હોય તે સવારે દરબારમાં આવજો. ’ સવાર થઈ ત્યાં જમણી આંખે કાણા નામે રાણા દરબારમાં આવવા માંડ્યા. એકંદર સંખ્યા કરી તો ૯૯૯ થયા. પેલી સ્ત્રીને તેમાંથી તેનો ઘણી શોધી લેવા કહ્યું પણ તેમાં ન જડવાથી ફરી પડેલ વગડાઓ એટલે તે મળી ગયો. આટલા ઉપરથી તે શહેરમાં કેટલી વસ્તી હશે તે સમજી શકાય તેમ છે. આવું તે નગર વનરાજે વસાવ્યું.

તે નગરમાં નટ નાટકીયા પણ ઘણા હતા, પંડિતો ઘણા હતા, રાસ રમનારી યાજ્ઞિકાઓ પણ ઘણી હતી કે જેને જોઈને સર્વમાં રહેલા દેવો પણ મોહ પામી જાય તેમ હતું. તે નગરમાં ભોળી મનુષ્યોજ વસતા હતા, રોળી તો ફેઈ હતુંજ નહીં. તેમ સ્ત્રી-ભક્તારમાં રમેલ પણ ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી જેવો હતો. પુરૂષો મહાદ્વપત્ હતા અને સ્ત્રીઓ પણ પદ્મની, હસ્તીની ને ચિત્રણી ત્રણ ભતિનીજ હતી, શંખિણી તો હતીજ નહીં. લશ્કર પણ હાથી ઘોડા વિગેરેનું વંખ્યાળું હતું. હાથીઓ મદ ભરેલા મલપતા હતા. અગ્નિ હેંધારવ કરી રહ્યા હતા. એ નગરીને ઉપમા માત્ર ઇંદ્રપુરીનીજ આપાય તેમ હતું. ખીજી ઉપમા આપાય તેમ નહોતું; કારણ કે ઇંદ્રપુરી કરતાં પણ વધારે શોભાયમાન હતી.

તે નગરીમાં રાજા વનરાજ હતો કે જેની સર્વત્ર ખ્યાતિ પ્રસરેલી હતી. જેનું લશ્કર પારાવાર હતું અને સર્વ રાજાઓ તેને મસ્તક નમાવતા હતા. તે રાજાને રાણીઓ પણ ઘણી હતી અને લક્ષ્મી પણ લેખા વિનાની હતી. આવું નગર તેણે વસાવ્યું, અને તેનું નામ અણહિલપુર પાટણ અણહિલ જરવાડના નામપરથી રાખ્યું, કારણ કે આ સ્થાન તેણે બતાવ્યું હતું. આવા નગરમાં આનંદથી રહેતાં એક દિવસ વનરાજને પોતાના ઉપગારી શ્રી શીલ-સુણ્દરિ મહારાજ સાંભળ્યાં. (હવે તે તેને તેડાવશે અને ભક્તિ કરશે, તેની દ્વિધન આગળ કહેવામાં આવશે.)

અપૂર્ણ.

૧૬

શ્રી જૈન ગર્ભ પ્રકાશ.

જ્ઞાનીઓનાં સુવર્ણવચનોની માળા.

વિનયપૂર્વક નમસ્કાર ૧૬ થી

૧૬-પુત્રપદ્મનાં રહેલી વિદ્યા અને પારકાતા કલ્યાણમાં રહેલું ધન પણ પડશે કામમાં અવરોધ નથી. કહેવત છે કે પ્રત્યે જાહેર ને વિદ્યા પાઠે.

૧૭-સંન્યાસી કૃપાને, વિદ્યાને સાધ્યો એ કલ્યાણને સાચી માનવો જેવું, સંન્યાસને સાચું સમજા જેવું, અને મુનિશ્રવણમાં આશ્રય આપવા જેવું છે.

૧૮-પશ્ચાત્તાપ એ ગુમાયેલી નેશીતું ઢાંકણું છે.

૧૯-માણસની પશ્ચાત્તાપ સમયે જેવી યુદ્ધિ થાય છે, તેવીજ નો પ્રથમથી થતી હોય તો કોનો ઉત્કર્ષ ન થાય ? સર્વનો થાય.

૨૦-વિદ્યા વગરનું જીવન કુતરાની પુછડી જેવું છે; કારણકે કુતરાની પુછડી જીવ જ્યાં ઢાંકવાને કારણી નથી; એટલુંજ નહીં પણ માખી ઉડાડવાના કારણી પણ નથી, તેવીજ રીતે વિદ્યા વગરનો માણસ પણ કશા કારણનો નથી.

૨૧-આ સંસારમાં પશુનો (સિદ્ધાંતનો) મહિમા તો જુઓ ! કાગડો દુર્બળ હોવા છતાં પણ પક્ષ સહિત હોવાથી ઉંચા પર્વતોના શિખરા પર રહેલ વૃક્ષના ફળને ખાય છે, અને હાથીને ગરવામાં શક્તિવાન સિંહ બળવાન છતાં પણ પક્ષ હોવાથી વૃક્ષ નીચેજ રહેા છતાં ખેદ પામે છે-વૃક્ષના ફળ પણ ખાઈ શકતો નથી.

૨૨-સ્વેદ અધિકારીએ આંખ અને કાન બંને ખુલ્લાં રાખવાં. માત્ર કાન ખુલ્લાં રાખી આંખને સીંચી નથી નહીં, કેમકે તેથી મહા અનર્થ થઈ જાય છે.

૨૩-જેણે પહેલી અવસ્થામાં વિદ્યા સંપાદન ન કરી, બીજી અવસ્થામાં ધન સંગ્રહ ન કર્યો, અને ત્રીજી અવસ્થામાં ધર્મ ન સાચવ્યો, તે ચોથી અવસ્થામાં શું કરવાનો છે ? કાંઈ નહીં.

૨૪-મનુષ્ય બોલણું એ અપિંગાસણું મૂળ કારણ, અસમ વાસનાનું સ્થાન, સમુદ્ધિને અટકાવનાર, વિપત્તિનું દારૂ, પારકાને ડગવાની કુચી, અને અપરાધનું નિવાસસ્થાન છે.

૨૫-વૈશુધી વૃક્ષનું ડાઠ અને મહેાટું મૂળ સ્ત્રી, ધન અને જમીન છે.
ચુનીલાલ સોલાગ્યમંદ. ડીસાકાંપ.

સુંદર બાળ વચનામૃત.

(૨)

(૧૧) કલ્પવૃક્ષ સમાન સત્પુરુષોનો સમાગમ સમજી હૃન્મનોની સોબતનો શીવ્રતાથી ત્યાગ કરવો તેજ શ્રેષ્ઠ છે.

(૧૨) કર્મ પ્રમાણે સર્વને સુખ દુઃખ આવે છે, તેમાં ઇન્દ્ર ચંદ્ર કે ચક્ર-વર્તી આદિ કોઈનો કાંઈ પણ હાવો ચાલી શકતો નથી; માટે દરેક ક્ષણે કર્મથી ચેતતા રહેવું.

(૧૩) કસ્તુરી કાળી હોવા છતાં કોઈ વખત આખર સ્થિતિમાંથી ઉગારે છે અને સોમલનો વર્ણ ચેત હોવા છતાં તે પલ્લવારમાં પ્રાણનો નાશ કરે છે; માટે રૂપમાં ન મોહાતાં ગુણમાંજ રાગ કરતાં શીખવું.

(૧૪) કમળની ઉત્પત્તિ કાદવમાં છે, છતાં તે કાદવથી અલગ રહે છે, એવું આપણે પ્રત્યક્ષ જોયા છતાં આપણે સંસારરૂપી કાદવમાં ઉત્પન્ન થઈ તેમાંજ મગ્યા રહીએ તે આપણી વિદ્રત્તાને કલંકિત બનાવતાર છે.

(૧૫) કનીષ્ઠ વસ્તુ વાપરવાથી પ્રાંતે બુદ્ધિનો વિનાશ થાય છે; માટે વિપત્તિના મારગે પણ કનીષ્ઠ વસ્તુ વાપરવાનો અવશ્ય પ્રતિજ્ઞા કરવો તેજ શ્રેયકારી છે.

(૧૬) કમોતે મરવાથી આત્માની માઠી ગતિ થાય છે, માટે બાળ પુરુષોએ તેવા મરણથી અજ્ઞાની પુરુષોને બચાવવા પ્રેમપૂર્વક પ્રયત્ન કરવો, જેથી સુન્યપ્રાપ્તિ રૂપ લાભ થાય છે.

(૧૭) કરખી જન લોકોમાં નિંદાપાત્ર થાય છે, એટલુંજ નહિ પણ મમ્મજી શેઠની પેઠે પોતાની લક્ષ્મી પોતે ભોગવી પણ શકતો નથી, માટે કૃપણતાનો ત્યાગ કરવો.

(૧૮) કસરત શરીરને સંપૂર્ણ બળ આપે છે; માટે શારીરિક સંપત્તિ ઇન્દ્રનારે કસરતની ટેવ પાડવી.

(૧૯) કટેરી મળતાં રાણની આશા ન રાણતાં જે અવસરે જે આગ્યું તેને અમૃદય ગણી તેને સાદર સત્કાર કરવો.

(૨૦) કપાયથી કાચા કૃષ બને છે, માટે શરીરની તંદુરસ્તીની કાળજી વાળાએ કપાયનો ત્યાગ કરવો.

ભાઈલાલ સુંદરજી મહેતા.

૧૨૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્નોત્તર

૧૨૮

(પ્રશ્નકાર શા. યજ્ઞભાઈ મોતીચંદ—ગોરપાડ.)

પ્રશ્ન ૧—યુગપ્રધાન એટલે શું? તે પદવી ગણુધર ને આચાર્ય કરતાં વિશિષ્ટ છે કે નીચેની છે? યુગપ્રધાનો એથા આરામાં થાય છે કે પાંચમા આરામાં જ થાય છે? આ પાંચમા આરામાં ફેટલા યુગપ્રધાન થવાના છે? તેમાં કેટલું થઈ ગયા છે? આ બાળતમાં જાણુવા યોગ્ય હોય તે જણાવશો.

ઉત્તર—વર્તમાન સમયમાં વર્તતા તમામ આગમ-શાસ્ત્રના વેત્તા ઉપરાંત ત્યાસ પ્રભાવશાળી અતિશયવંત હોય તે યુગપ્રધાન કહેવાય છે. ‘યુગમાં પ્રધાન-શ્રેષ્ઠ તે યુગ પ્રધાન’ એવી તેની વ્યાખ્યા છે. ગણુધર તો પ્રભુના સમયમાં જ હોય છે. યુગપ્રધાન પદવી પણ આ પાંચમા આરા માટે છે. એથા આરામાં કેવળજ્ઞાની વિગેરે હોય છે. આ પાંચમા આરામાં ૨૩ ઉદયમાં થઈને ૨૦૦૪ યુગપ્રધાન આચાર્યો થવાના છે. આચાર્યોમાં શ્રેષ્ઠ એ પદવી છે. અતાર સુપ્રીમાં એ ઉદય અને તેમાં (૪૩) યુગપ્રધાન થઈ ગયા છે ને ત્રીજો ઉદય ચાલે છે, એમ યુગપ્રધાનગ હિકા નામના ગ્રંથથી જણાય છે. શ્રીમાન આત્માસમજ ગહારાજ તે હકીકત તેમના રચેલા અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કરના પ્રારંભમાં લાવેલા છે. આ સંબંધમાં બહુ ચોક્કસ હકીકત ગહુશ્રુતગમ્ય છે.

પ્રશ્ન ૨—ચંદ્રુઓ એટલે શું? તે રાખવાનું પ્રયોજન શું? અને તે ક્યાં ક્યાં બાંધવા? તે જણાવશો.

ઉત્તર—આકાશમાં ચંદ્રની ચાંદનીની જેમ ઉપરના ભાગમાં ઉદ્ભવળતા કરે, એલા આપે તેને ચંદ્રુઓ કહીએ. તે રાખવાનું પ્રયોજન રજ ન. ખરે તેમજ જીવવિરાધના ન થાય તે છે. ચંદ્રુઆ બિનાના ભાગમાંથી રજ ખરે છે અને બાવાં બંધાય છે. તેમાં જીવોત્પત્તિ થાય છે અને તે ખરે છે. ચંદ્રુઓ હોવાથી તે બંને વાના થતાં નથી. નિર્મળ શોભીતો અને તંજ ચંદ્રરવો દેરાસરમાં, ઉપાશ્રયમાં, રસોડામાં, ઘંટી ઉપર, ખાચીઆ ઉપર, પાણીઆરા ઉપર, સુવાના સ્થાન ઉપર, પોષધશાળામાં, વહોણાને સ્થાનકે, અને લોખન કરવાને સ્થાનકે-એમ દશ સ્થાનકે બાંધવા. ત્યાં ઉપરના ભાગમાં ચંદ્રુઆ જેવી ખીજ સીલીખ અને રંગ વિગેરેની પાત્રી ગોઠવણુ હોય ત્યાં ચંદ્રુઆની જરૂર કદાચ એાછી રહે પરંતુ તે જગ્યાએ રજ થાય છે કે નહીં? બાવાં બાંધે છે કે નહીં? તે વાતની જાગી કથા કરવી.

પ્રશ્ન ૩—મહાવીર પ્રભુ ગર્ભમાં હતા ત્યારે પોતાના હલવા ચલવાથી

પ્રશ્નોત્તર.

૧૨૯.

માતાને દુઃખ થયો એમ ધારી સ્થિર રહ્યા, પછી માતાને દુઃખ થતું જાણી પાછા દુઃખા અને અભિગ્રહ કર્યો કે—‘માતા પિતા જીવતાં ચારિત્ર ન લેવું.’ આ બધી દુક્રીડતી બગર પ્રભુના જન્મ્યા પછી તેમના પાતાના કહેવાથી પડી કે બીજા જ્ઞાનીઓના કહેવાથી પડી ? જ્ઞાનીઓ તે હકીકત જાણી શકે ?

ઉત્તર—એ હકીકત ભગવંત કેવળજ્ઞાન પામ્યા પછી કહેલી છે, તેથી વધારે ખ્યાતિમાં આવેલી છે. બાકી અવધિજ્ઞાની પણ તે વાત જાણી શકે છે, એટલે મતઃપર્યવજ્ઞાની કે કેવળજ્ઞાની જાણે તેમાં તો શી નવાઈ ?

પ્રશ્ન ૪—ત્રીરપ્રભુ દેવાનંદા ગ્રાહ્યણીના ગર્ભમાં આવ્યા તે વાત ઇંદ્રે અવધિજ્ઞાનથી જાણીને હરિભુગમેષી દેવને મોકલી તે ગર્ભ ત્રિશલારાણીની કુક્ષિમાં મૂકાવ્યો અને ત્રિશલામાતાનો ગર્ભ દેવાનંદાની કુક્ષિમાં મૂકાવ્યો. આમાં દેવાનંદાને અન્યાય આપ્યો કહેવાય કે નહીં ? અને જો કહેવાય તો તેથી ઇંદ્રને અશુભ કર્મનો બંધ પણ થાય કે નહીં ?

ઉત્તર—સૌધર્મ ઇંદ્રે એ કાર્ય પાતાની ફરજને અંગે કર્યું છે. જો કે એમાં દેવાનંદાને ગેરલાભ થયો છે ખરો, પરંતુ પ્રભુને ઉત્તમ કુળમાં મૂકવાની આવશ્યકતા વધારે હોવાથી તે કાર્ય કરવામાં સૌધર્મ ઇંદ્રને શુદ્ધ ભક્તિ ભાવથી ફરજ બળવાવાને લઈને લાભ વિશેષ થયો છે; ટોટો થયેલો નથી. હરિભુગમેષીએ તો માત્ર અભિયોગીક (સેવક) દેવ તરીકે ઇંદ્રની આજ્ઞાનોજ અમલ કર્યો છે.

પ્રશ્ન ૫—દેવાનંદાની કુક્ષિમાં જેમ પુત્રનો ગર્ભ હતો તેમ ત્રિશલા માતાના ગર્ભમાં પુત્રનો ગર્ભ હતો કે પુત્રીનો ? જો પુત્રીનો હોય તો દેવાનંદાના પુત્રના ગર્ભને લઈને પુત્રીના ગર્ભ મૂકવાથી તેને વધારે અન્યાય આપ્યો કહેવાય કે નહીં ? વળી આ બધી વાત પ્રસિદ્ધિમાં ક્યારે આવી ?

ઉત્તર—ત્રિશલા માતાની કુક્ષિમાં પુત્રીનો ગર્ભ હતો, તે પુત્રના ગર્ભને બદલે દેવાનંદાની કુક્ષિમાં મૂક્યો હતો, પણ તેમાં નિરૂપાયપણું હતું. આ વાતની બગર ભગવંત કેવળજ્ઞાન પામ્યા પછી દેવાનંદા તેમની પાસે આવતાં ભગવંતને જોઈને તેને પાનો આવવાથી ભગવંતે બધી હકીકત કહી ત્યારે પછી હતી. દેવાનંદાની પુત્રીએ પણ પ્રભુપાસે દીક્ષા લીધી હતી.

પ્રશ્ન ૬—ત્રિશલા રાણી ને દેવાનંદાને પૂર્વભવનો એવો શું સંબંધ હતો કે જેથી દેવાનંદાનો અપૂર્વ લાભ ત્રિશલા રાણીને મળ્યો ? જો કે એમાં પ્રત્યક્ષ રીતે ત્રિશલા રાણીનો હાથ નથી, પણ આવી રીતે એકને મળેલો લાભ બીજાને પણ પૂર્વકર્મજન્ય કારણુ શિવાય મળતો નથી.

ઉત્તર—પૂર્વ ભવમાં દેવાનંદાએ ત્રિશલાનાં રત્નના રાગલાત્રું હરણુ કર્યું હતું.

તેથી આ ભવમાં તેનો પુનર્ગર્ભ ત્રિશલાની કુક્ષિમાં ગયો હતો. આ સંબંધમાં શ્રી ભગવતીજીમાં તેમજ અન્ય ચરિત્રોમાં વિશેષ અધિકાર છે. એ કાર્યને અજે જેને જેને લાભ ને હાનિ થયેલ છે તે બધાને પૂર્વકર્મને લીધેજ થયેલ છે. તે બધાનાં ચરિત્રો એક સ્થાનકે વાંચવામાં આવેલ નથી. પૃથક્ પૃથક્ ચરિત્રોમાં તે વાત આવેલી છે.

પ્રશ્ન-૭ બ્રાહ્મણ જાતિને પ્રથમ તો ચાર વર્ષમાં મુખ્ય ગણવામાં આવતી હતી, તે તુરંત જાતિમાં-હલકી જાતિમાં ક્યારથી ગણાણી કે જેથી બ્રાહ્મણના કુળમાં પ્રભુ આવ્યા તે આશ્ચર્ય ગણવામાં આવ્યું અને તેમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર પડી ?

ઉત્તર-અમારા ધારવા પ્રમાણે જ્યારે બ્રાહ્મણ વર્ગનો બહોળો ભાગ ભિક્ષા વૃત્તિની આશ્રયિકા કરનારો થયો હશે અને જૈનધર્મથી વિમુખ થવા સાથે તેનો વિરોધી પણ થયો હશે ત્યારથી તે કુળને તુરંત ગણવામાં આવેલ હશે. પ્રભુનાં ગર્ભને ફેરવવાનું કારણ તો દરિદ્રી કુળમાં તેમનો જન્મ ન હોવો જોઈએ, એટલુંજ નહીં પણ દ્વિત્રિય જેવા ઉચ્ચ અને શૂરવીર કુળમાં તેમજ રાજવંશી કુળમાં જન્મ હોવો જોઈએ તે જણાય છે.

આવી હકીકતને વધારે ચોળવાથી બ્રાહ્મણ વર્ગ સાથે નિષ્કારણ નવો અભાવ ઉત્પન્ન ન થાય એ વાત ધ્યાનમાં રાખવાની છે.

પ્રશ્ન-૮ આવી રીતે ગર્ભનો ફેરફાર થયો તમને સંભવિત લાગે છે ? માતાના નાળ સાથે મળેલ એક ગર્ભ છુટો પડે ને બીજો એકજ થાય એ બની શકે એવી વાત છે ?

ઉત્તર-અત્યારતા સાયન્સને અંગે આગળ વધેલા જમાનામાં ડાકટરો વિગેરે વાળા અર્થાંશો ઉપજાવે તેવા બનાવો દેખાડી આપે છે. બાકી આમાં તો દેવની અચિંત્ય શક્તિ તેજ ખાસ કારણભૂત છે, આ કાર્ય દેવને કરવું તેમાં કાંઈ સુરકેલી કે અશક્તતા લાગતી નથી.

પ્રશ્ન-૯ ગર્ભ પાલટો થયાના સમયે ત્રિશલા માતા કે દેવાનંદાને ખબર ન પડી તે તો કીક, પણ પ્રભુને પણ ખબર ન પડી એમ કહ્યું છે, તેથી શું ભગવાનના જ્ઞાનમાં ખામી જણાતી નથી ? અને ત્યારપછી એ વાતની ત્રિશલા રાણીને અને દેવાનંદાને ખબર પડી એમ કહેલ છે, તે સાચી ખબર પડી ? તેમને અવધિજ્ઞાન તો નહોતું ?

ઉત્તર-ગર્ભ હરણ વખતે પ્રભુને ખબર તો પડી છે, પરંતુ એવી કુશળતા-ભરી ચાલાકીથી પ્રભુને કે માતા કોઈને કાંઈ પણ કીલામણા ન થાય એમ ગુણપાલકાતું કાર્ય કરેલ હોવાથી ખબર ન પડી એમ કહેલ છે. આ વાત

કલ્પસૂત્રમાં દીકાકારે સ્પષ્ટ કરેલ છે. દેવાનદાને તો સ્વપ્નમાં જાણાયું છે કે 'જાણે મારા સ્વપ્નના ત્રિશલા રાણીએ હરણ કર્યા' પણ બીજા કાંઈ સમજાણું નથી. ત્રિશલા માતાને પણ પ્રભુનો ગર્ભ કુક્ષિમાં આવ્યો ત્યારે ૧૪-સ્વપ્ન આવ્યા, તે ત્રિદાર્થ રાજાને તેમજ સ્વપ્નપાઠકને કહેવાથી ચક્રવર્તી કે તીર્થ-કર પુત્ર ધરી એવું તેનું કળા બતાવ્યું ત્યારે ખબર પડી છે કે આવો ઉત્તમ જર્મ મારી કુક્ષિમાં આવ્યો છે. બાકી ગર્ભ બદલાયા સંબંધી તેને કાંઈ ખબર પડી નથી.

પ્રશ્ન-૧૦ મહાવીર પ્રભુ સંસારમાં ૩૦ વર્ષ રહ્યા અને યશોદાને પરણ્યા હતા એમ હકીકત આવે છે. તેને એક પુત્રીજ થઈ હતી કે બીજા સંતાન થયા હતા ? અને તે યશોદારાણી કેના પુત્રી હતા ? તેમનો પૂર્વજવનો સંબંધ શું હતો ?

ઉત્તર-મહાવીર પ્રભુને સંસારવસ્થામાં માત્ર એક પુત્રીજ થઈ હતી. તેનું નામ સુદર્શના હતું. તેને જમાણી નામના રાજપુત્ર વેરે પરણાવી હતી. જમાણી અને સુદર્શના બંનેએ પ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધેલી છે. યશોદારાણી સમરવીર રાજાના પુત્રી હતા. તેમના પૂર્વજવના સંબંધને લગતી હકીકત વાંચવામાં આવી નથી.

પ્રશ્ન-૧૧ મહાવીર પરમાત્મા અવધિજ્ઞાનથી જાણતા હતા કે-હું આ જન્મમાં કેવળજ્ઞાન પામવાનો છું, તીર્થંકર થવાનો છું અને સિદ્ધિસ્થાન મેળવવાનો છું, તો પછી પરણ્યા શું કામ અને સંસાર શા માટે ભોગવ્યો ? શું એટલું ભોગવળી કર્મ બાકીમાં હતું ? અથવા શું એટલા પરથી એમ જાણાતું નથી કે દીક્ષા લેવા પહેલાં અમુક વર્ષ ગૃહસ્થાશ્રમ પણ પાળવો જોઈએ ?

ઉત્તર-જેમ અવધિજ્ઞાનથી કેવળજ્ઞાન વિગરે પામવાનું જાણતા હતા તેમ ૩૦ વર્ષ મુની ગૃહસ્થાવાસ ભોગવવાનો છે અને તે રીતેજ કર્મ ખપવાના છે એમ પણ જાણતા હતા અને તેથીજ ગૃહસ્થાવાસ સ્વીકાર્યો છે. એટલું ભોગવળી કર્મ બાકીમાં હતું એ પણ ખરી વાત છે. બાકી એટલા ઉપરથી એમ નથી રતું કે દરેક દીક્ષા લેનારે પ્રથમ અમુક વર્ષ ગૃહસ્થાશ્રમ પાળવોજ જોઈએ; કશું કે ઘણા ઉત્તમ જીવો નાની વયમાં ગૃહસ્થાશ્રમ સ્વીકાર્યો શિવાય ચારિત્ર શુદ્ધ કરી આત્મસાધન કરી ગયેલા છે. બાકી ઉદયગત કર્મ હોય તે ભોગવવાં પડે એ જુદી વાત છે.

પ્રશ્ન-૧૨ મહાવીર પ્રભુએ બાર વર્ષ છદ્મસ્થપણમાં પાણી વિના તપ કર્યો એ હકીકત બની શકે એવી છે ? પાણી વિના બાર વર્ષ ચાલી શકે ?

ઉત્તર-બાર વર્ષ પાણી વિના રહ્યા નથી. તેમાં જેટલો તપ કર્યો, છઠ્ઠું જ્યોત્ષ્ઠિક ઉપવાસો કર્યા તે બધા યોગિહારો કર્યા છે. બાકી ૩૪૬ દિવસ પાણી

૧૩૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કર્મો-ભોજન કર્યું તે દિવસે પાણી વાપરેલ છે અને એ તો શક્ય છે. અર્થાત્ પણુ અકાઈને પંદર ઉપવાસ સુધી આવિહાર કરનારા સાંભળ્યા છે, તેમજ દીકા પુત્ર છે. પ્રભુ તો પ્રથમ સંઘયણના ધણી હતા. અચિત્ત્ય શક્તિવાળા અતુલ બળવાળા હતા તેથી તેમને માટે પાણી વિના ઉપવાસો કર્યાંની હકીકત શકા કરવા જેવી નહીં.

પ્રશ્ન-૧૩ મહાવીર પ્રભુ પ્રથમ [૨૮ વર્ષ] માતા પિતાની હયાતી હોવાઈ અને પછી બે વર્ષ ભાઈના આગ્રહથી સંસારમાં રહ્યા-દીકા લીધી નહિ, તે ઉપરથી શું એવો અર્થ નીકળતો નથી કે સંસારના સંબંધીઓને તરછાઈ દીકા ન લેવી? પરંતુ હાલના મનુષ્યો જે આતું અનુકરણ કરે તો પ્રાયે દીકા લઈ શકે નહિ એમ જણાય છે; કારણ કે પરિણામની અપગતા હોવાથી હાલના પરિણામ લાંબો વખત ટકી શકવા મુશ્કેલ હોય એમ લાગે છે.

ઉત્તર-મહાવીર પ્રભુ અવધિજ્ઞાનવાળા હતા, તેથી તેમાં જેવા ભાવ હોય તેને અનુકૂળ વર્તન કરે-તેનો દાખલો બીજાએ લેવો નહીં, જે લેવો એ અર્થમાં લેવો કે માતાપિતાનો અને મોટા ભાઈનો વિનય બળવવો-તે અપમાન ન કરવું. તેમનું કથન બની શકે તેવું હોય તો અવશ્ય પાળવું. બહુ આરિત્ર લેવા જેવી હકીકતમાં તો બનતા સુધી તેમની સંમતિ મેળવીને પણુ શ્રેષ્ઠ સિં વહુ વિદ્વાનિ એમ સમજીને જેમ બને તેમ આત્મહિતનું કાર્ય તો વહેં કરવું. કાલને બદલે આજે કરવું એજ યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન ૧૪-અછેરાનો અર્થ શું છે? અછેરા કેટલા થયા છે ને હવે પણ કેટલા થવાના છે? ગર્ભહરણ પણુ અછેરામાં જણાય કે?

ઉત્તર-અછેરું એ આશ્ચર્ય શબ્દનો અપભ્રંશ થયેલ શબ્દ છે. એવા ઘ અછેરા આ ચોવીશીમાં ચોથા આરામાં થયા છે, હવે પાંચમા આરામાં થવા નથી. ગર્ભહરણ પણુ એક અછેરું છે. એવા પાંચ અછેરા મહાવીર પ્રભુના શાસન થયેલા છે.

પ્રશ્ન ૧૫-મહાવીર પ્રભુ જન્મથી ત્રણ જ્ઞાન સંયુક્ત હતા; છતાં તેમ માતાપિતાએ નિશાળે બેસાડવાની તજવીજ કરી ત્યારે કાંઈ બોલ્યા નહીં તે શું કારણ? અને માતાપિતા શું તે વાતથી અબળ્યા હશે?

ઉત્તર-ઉત્તમ પુરૂષો પોતાના ગુણની કે પોતાના બોધની વાત પોતા મુખે કરતાજ નથી. તેમ પિતા પણ તે વાતથી અજ્ઞાત હતા, તેથીજ તેમ નિશાળગરણ કર્યું. ઇશ્વર તે વાત પોતાના જ્ઞાનથી જાણતા હતા તેથી તેને બળતે આવીને મહેતાઈના મનના સંશયો પ્રભુને પૂછી તેના મનમાન્યા ઉર્મ મેળવીને તે હકીકત સ્પષ્ટ કરી.

તત્વાર્થનું રહસ્ય-વાર્તા રૂપે.

૧૩૩

પ્રશ્ન ૧૬-મહાવીર પ્રભુ પોતાને અવવું છે એમ જાણતા હતા, પણ અવવને સમયે જાણી શક્યા નહિ, ચળ્યા પછી જાણ્યું કે હું ચળ્યો ? આમ અવવનું શું કારણ ? એટલી શું તેમના જ્ઞાનમાં મંદતા હતી ?

ઉત્તર-અવવાનો કાળ એક સમયનો છે. પ્રભુને તે વખત અવધિજ્ઞાન હતું. તેનો વિષય સમયનો નથી, તે વિષય કેવળજ્ઞાનનો છે. એમ હોવાથીજ અવવ સમયે પ્રભુ જાણી શક્યા નથી. (શરૂ)

તત્વાર્થનું રહસ્ય-વાર્તારૂપે.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ-૮૮ થી.)

પૂર્ણસદ્ર—સુમતિ ! રતનત્રયી અને તત્ત્વોના નિર્દેશ, સ્વામીત્વ, સાધન, અને અધિકરણ આદિની જાણતો તમે સમજાવી તો તે દરેકની સ્થિતિનું કાંઈક જણાવ આપશો ?

સુમતિ—જો ભાઈ ! એક જીવ આશ્રયી (ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક અને ક્ષાયિક), સમ્યગ્દર્શનની શરૂઆત થતી હોવાથી તે સર્વ સાદિ છે; તેમાંના જે (ઔપશમિક અને ક્ષાયોપશમિક) ઉત્પન્ન થઈને જતાં રહેતાં હોવાથી સાન્ત છે; પણ બાકીનું એક (ક્ષાયિક) ઉત્પન્ન થઈને કાયમ રહેવાવાળું હોવાથી અનંત છે. આ તો સમ્યગ્દર્શનની એક જીવ આશ્રયી સ્થિતિ સાદિ સાન્ત અને સાદિ અનંત છે. એક જીવ આશ્રયી સમ્યગ્દર્શનની જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂત અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છાસક સાગરોપમ સાધિક છે. સમ્યગ્ જ્ઞાન સમ્યગ્ દર્શન સમ્યગ્ રહે છે અને (ક્ષાયિક અને ક્ષાયોપશમિક) સમ્યગ્ જ્ઞાનની સ્થિતિ સમ્યગ્ દર્શન પ્રમાણે સમજાવી. જીવ સમ્યગ્ દર્શન પછી (સાથેજ) સમ્યગ્ જ્ઞાન અને ત્યારપછી સમ્યગ્ ચારિત્ર એમ એ ત્રણ અનુક્રમે પ્રાપ્ત કરે છે. (ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક અને ક્ષાયિક) સમ્યગ્ ચારિત્રની સ્થિતિ પણ સમ્યગ્ દર્શન પ્રમાણેજ જાણવી.

હવે જીવના ગતિરૂપ પર્યાય દ્રષ્ટિએ એક જીવની જઘન્ય સ્થિતિ અંતર્મુહૂતની અને ઉત્કૃષ્ટ તેત્રીશ સાગરોપમની છે; કેમકે ચાર ગતિ પૈકી દેવ અને મુક્તિ ગતિના જીવોનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય તે પ્રમાણે હોય છે. દ્રવ્યદ્રષ્ટિએ જીવની સ્થિતિ અનાદિ અનંત છે; કેમકે જીવની ઉત્પત્તિ કે નાશ નથીજ. અજીવની સ્થિતિ અપર્યવર્તિત સમય સમયની છે; કેમકે દ્રવ્યના પર્યાયોમાં સમયે સમયે ફેર-

૧૭૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ફાર થયા કરે છે. દ્રવ્યદૃષ્ટિએ તેની સ્થિતિ પણ અનાદિ અનંત છે; કેમકે દ્રવ્યનો નાશ થતો નથી, પણ માત્ર સંબંધોનો નાશ ને ઉત્પાત્ત થાય છે. આ રીતે જીવ અને જીવ પર્યાયદૃષ્ટિએ અનિત્ય અને દ્રવ્યદૃષ્ટિએ નિત્ય છે. આશ્રવની સ્થિતિ એક જીવ આશ્રવની અનાદિ સાન્ત છે, કેમકે જીવને કર્મ ફળી મળ અનાદિ કાળનો લાગેલ છે, કે જે મળ આશ્રવ વગર ન હોઈ શકે; વળી સુકત થતા જીવને આશ્રવ નથી હોતો, તેથી તેવા જીવોના આશ્રવને અંત છે. સર્વ જીવોની દૃષ્ટિએ આશ્રવની સ્થિતિ અનાદિ અનંત છે, કેમકે સર્વ કાળે કોઈ ને કોઈ જીવ કર્મનો આશ્રવ કર્યાજ કરે છે. પ્રવૃત્તિજનની સ્થિતિ એક જીવ આશ્રવની નીચે પ્રમાણે છે,

કર્મપ્રકૃતિ. જવન્ય સ્થિતિ. ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ.

૧ જ્ઞાનાવરણીય અંતઃસુદૂર્ત.	૩૦ કોટાકોટી સાગરોપમ.	જીવને કર્મ પ્રવૃત્તિ
૨ દર્શનાવરણીય "	"	જ'ધ જવન્ય ઉત્કૃષ્ટ
૩ વેદનીય આર સુદૂર્ત	"	કેતે એમાંની મમ
૪ મોહનીય અંતઃસુદૂર્ત	૭૦ કોટાકોટી સાગરોપમ	સ્થિતિનો પડે
૫ આયુ "	૩૩ સાગરોપમ.	સર્વ જીવ આ
૬ નાથ આઠ સુદૂર્ત	૨૦ કોટાકોટી સાગરોપમ	જ'ધની સ્થિતિ
૭ જોગ "	"	નાદિ અનંત છે કે
૮ અંતરાય અંતઃસુદૂર્ત	૩૦ કોટાકોટી સાગરોપમ.	કોઈને કોઈ
		સર્વ કાળે કર્મ વ
		કરેજ છે.

સંવરની એક જીવ આશ્રવની જવન્ય સ્થિતિ અંતઃસુદૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂર્વકોટી દેશ હેત છે; કેમકે આશ્રવની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પૂર્વકોટી વર્ષમાં ન વર્ષ જોઈ છે. સર્વ જીવ આશ્રવની સંવરની સ્થિતિ પણ અનાદિ અનંત છે નિર્વસની એક જીવ આશ્રવની સ્થિતિ અંતઃસુદૂર્ત અને સર્વ જીવ આશ્રવની અનાદિ અનંત છે. મોહની એક જીવ આશ્રવની સ્થિતિ સાદિ અનંત અને સર્વ જીવ આશ્રવની અનાદિ અનંત છે.

પૂર્ણભદ્ર-આ તો સારી સમજમાં આવી ગયું પણ કાળની ગણતરી સમજાવશે સુમતિ--તમારો પ્રશ્ન સમજાવિત છે. જે કાળનો ભાગ ન થઈ શકે તેવો (અતિનિર્વિલાન્ય) કાળ તે "સમય" કહેવાય છે; જૈન દર્શનનો તે પારિત્થિક શબ્દ છે.

પૂર્ણભદ્ર--સમય અને સેકન્ડમાં ફરક હશે ?

સુમતિ--સેકન્ડના તો આસંગ્ય સમય હોઈ શકે; કેમકે આંખ મીંચી જોઈતાં આસંગ્ય સમય થઈ શકે છે.

તત્વાર્થનું રહસ્ય વાર્તા રૂપે.

૧૪૫

પૂર્ણાબદ્ર—એમ તે કાંઈ બને ખરું !

સુમતિ—એક દૃષ્ટાંત લો. તમે એક જીર્ણ વસ્ત્ર લો; તે વસ્ત્રને આંખ મીંચીને ખોલો તેટલામાં તો તમે ફાડી નાંખી શકોજ. હવે તે વસ્ત્ર ફાડ્યું તો તેના દરેક તાંતજીને તુટતાં પણ વખત તો થયો હોવોજ નેઈએ; બધા એકી સાથે તુડ્યા તેમ તો તમે નહિજ કહો. એટલે તે વસ્ત્રનો પ્રથમ તાંતજી તુડ્યો ત્યારે બીજો નહોતો તુડ્યો; બીજો તુડ્યો ત્યારે ત્રીજો આખો હતો; આ રીતે બેતાં જેટલા આ વસ્ત્રનાં તાંતજી આંખ મીંચીને ખોલીએ તેટલામાં તમે તોડ્યા તેટલા સમય એક દૃષ્ટિથી થયા; હવે તેવુંજ એક વસ્ત્ર તમારા કરતાં એક મજબુત માણસ લે તેજ માણસ તેજ વસ્ત્ર તમારા કરતાં ઓછાજ વખતમાં ફાડી નાંખી શકે તે તો સમજી શકાય તેમ છે; તેથી તમે આંખ મીંચીને ખોલો અને તે આંખ મીંચીને ખોલે તેટલામાં પણ ફેર પડે. આ ઉપરાંત તમે જે વસ્ત્ર ફાડી શક્યા અને મજબુત માણસ ફાડી શકયો તેમાં પણ વખતની ઓછાવત્તી થઈ; તે પ્રમાણે વસ્ત્રનો એક એક તાંતજી તુટતાં જે સમય થયો તેમાં પણ તરતમતા થઈ. એટલે તમે એક તાંતજી તોડ્યા તે સમય; મજબુત માણસે એક તાંતજી તોડ્યો તે સમય અને ત્રીજો તમારે બેને એક તાંતજી તોડતાં સમયમાં જે ફરક પડ્યો તે સમય—એમ ત્રણ પ્રકારના સમય થયા. તેમાં પણ ઉપરનો તો સૂક્ષ્મ છે. આટલે સુધી તો ચર્મચક્ષુવાળા આપણને અનુભવગમ્ય છે; જે આટલી સૂક્ષ્મતા સુધી આપણે પહોંચીએ, તો જ્ઞાનીઓને તો બાળુવાનું ગાડીજ શું રહ્યું છે કે સૂક્ષ્મ સમય આદિ ન બાળે ? જ્ઞાનીની દૃષ્ટિનો સમય અને આપણી દૃષ્ટિના ઊલોકત ત્રણ પ્રકારના સમયમાં તો ફરક રહેજ. જ્ઞાનીની દૃષ્ટિનો જે સમય(એટલે જે વખતનો બીજો ભાગ ન થઈ શકે તેટલો કાળ તે સમય) અનુભવગમ્ય ન થવાથી આપણી દૃષ્ટિમાં ન આવે; પણ તે અસ્તિત્વમાં તો છે એમ બુદ્ધિ માની શકે. અને આ દૃષ્ટાંત તેમાં શ્રદ્ધાપૂર્તિરૂપ થઈ શકે તેમ છે. કેમ ખરું કે નહિ ?

પૂર્ણાબદ્ર—ખરું છે, તમે તો વિષયમાં રસિકતા હાખલ કરી દો છો, અને વિચારસંકલતા માટે તદ્રૂપ દૃષ્ટાંત મૂકો છો. હવે કાળનું વર્ણન આગળ ચલાવો.

સુમતિ—તેવા ૬ સમય તે જઘન્ય અંતઃસુદર્ત. | અક્ષાંશ સમયની ૧ આવડી. | ૨૫૬ આવડી ૧ હુલ્લક ભવ. | ૨૨૨૩૬ આવડીએ ૧ ઉશ્વાસ કે નિશ્વાસ. | ૪૪૪૬૬—૧ શ્વાસોશ્વાસ કે પ્રાણ. | ૭ પ્રાણ—૧ સ્તોક. | ૭ સ્તોક—૧ ભવ. કલ્પે ભવ—૧ ધડી—૨૪ મીનીટ. | ૨ ધડી—૪૮ મીનીટ—૧ સુદર્ત—તેમાં ૧૬૭૭૨૧૬ આવડી. | એક સુદર્તમાં એક સમય ઓછો—૧ ઉત્કૃષ્ટ અંતઃસુદર્ત. | ૩૦ સુદર્ત—૧ રાત્રી દિવસ—૨૪ કલાક. | ૧૫ રાત્રી દિવસ—૧ ધણ—

પણતીયું | ૨ પદો-૧ માસ. | ૬ માસ-૧ (ઉત્તર કે દક્ષિણ) અયન. | ૨ અ-
યન-૧ વર્ષ. | ૫ સૂર્યવર્ષ-૧ યુગ. | ૮૪ લાખવર્ષ-૧ પૂર્વાંગ. | ૮૪ પૂર્વાંગે-
૧ પૂર્વ, ૭૦૫૬૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ વર્ષ. | અસંખ્ય વર્ષો-એક પદ્યોપમ તેના
વર્ણનો ગણતરી ન થઈ શકે તેમ હોવાથી શાસ્ત્રમાં જુદી જુદી રીતે તે
જતાવેલ છે. સામાન્ય જનસમૂહ સમજી શકે માટે સર્વજ્ઞ એવા શ્રી સગ-
વતે ખ્યાલાનું દર્શાવ બતાવ્યું છે. તે આ પ્રમાણે:-એક યોજન લાંબો, તેટ-
લોજ પહોળો અને તેટલોજ ઉંડો એવો ખાડો જે “પદ્ય” કહેવાય છે. તે
ઉત્તરદુર દ્વેત્રના યુગલીયાના એકથી સાત દિવસના ઉગેલ વાળના સૂક્ષ્મ ખંડથી
ફાંપીને ભરી દેવો; પછી દર સો વર્ષે એક એક ખંડ કાઢતાં જેટલા કાળે તે ખાડો
ખાલી થાય તે કાળ(પદ્ય+ઉપમા)બાદર અઢા પદ્યોપમ કહેવાય છે. તે વાળના
ખંડની અસંખ્યાત ગુણી કલ્પના કર્યા પછી સો સો વર્ષે કાઢતાં સૂક્ષ્મ અઢા પદ્યો-
પમ-તેવા ૧૦ કોટાકોટી પદ્યોપમે-૧ સાગરોપમ. | ૧૦ કોટાકોટી સાગરોપમે-૧
ઉત્સર્પિણી કે અવસર્પિણી. | ૨૦ કોટાકોટી સાગરોપમે-૧ કાલચક્ર. | અ-
નંત કાલચક્રે-૧ પુદ્ગલ પરાવર્ત.

પૂર્ણભદ્ર-કોટાકોટી અને કાલચક્રનું સ્વરૂપ કહેશે ?

સુમતિ-હા. કોડને કોડે ગુણતાં કોટાકોટી થાય. એક ગોળ વસ્તુ હોય તો તેને
જે બાજુ હોય છે, એક ચઢતી અને એક ઉતરતી; તેવી રીતે કાળરૂપ ચક્રના બે
ચક્રના અને ઉતરતા વિભાગ છે. ઉત્સર્પિણી-જે કાળમાં સમયોત્તર રસકસ, સંહ-
નન, મુદ્ધિ, વીર્ય, ગળ, આયુ આદિ વધતાં રહે તે કાળ. અને અવસર્પિણી-
જે કાળમાં સમયોત્તર રસકસ આદિમાં ન્યૂનતા થતી જાય તે કાળ. તે બે વિભાગ-
માંના દરેક વિભાગના છ છ આરા છે. અવસર્પિણીના છ આરાના નામ અને સ્થિતિ
આ પ્રમાણે છે. ૧ સુખમા સુખમા. ૪ કોટાકોટી સાગરોપમ. | ૨ સુખમા. ૩ કોટાકોટી
સાગરોપમ. | ૩ સુખમા દુઃખમા. ૨ કોટાકોટી સાગરોપમ. | ૪ દુઃખમા સુખમા. ૧
કોટાકોટી સાગરોપમમાં ૪૨૦૦૦ વર્ષ જોઈ. | ૫ દુઃખમા. ૨૧૦૦૦ વર્ષ. | ૬ દુઃ-
ખમા દુઃખમા ૨૧૦૦૦ વર્ષ. | આમ છ આરાની કુલ સ્થિતિ દશ કોટાકોટી સાગરો-
પમની છે. આથી ઉઠતા કાળે પણ તેજ પ્રમાણની સ્થિતિવાળા ઉત્સર્પિણી કાળના છ
આરા છે. તે બનેલાગના બાર આરાની કુલ સ્થિતિ વીશ કોટાકોટી સાગરોપમની છે.

પૂર્ણભદ્ર-આ કાળની ગણતરી સર્વત્ર આજ પ્રમાણે છે ?

સુમતિ-ના. આ ગણતરી (જંગ, ધાતકી અને અર્ધ પુષ્કરવર) અઢી લીપ
વર્ષો છે; તેથી તેની ગણતરી માત્ર મનુષ્યલોકમાંજ છે; તેની બહાર કાળની
ગણતરી નથી, છતાં સર્વગતિના જીવોના આયુષ્ય આકિની ગણતરી આ મનુષ્ય

હિંમત ધરો.

૧૩૭

ઘોડના કાળ પ્રમાણેજ થાય છે. વર્તમાન કાળ એક સમયનો છે; ભૂત કાળ અનંત સમયનો છે અને ભવિષ્ય કાળ તેથી અનંત ગુણા સમયનો છે.

પૂર્ણાકર-આજનો વિષય રમુજ અને; રસપ્રદ બન્યો. હવે તો તે સર્વના પ્રકાર વિષે માહિતી આપશો ?

સુમતિ-હા ભાઈ ! આપણે તે વિષે ફરી મળશું ત્યારે વિચાર કરશું.

ચીમનલાલ દ. શાહ.

હિંમત ધરો.

(લેખક-પી. એન. શાહ. અંગ્રેજી સ્કૂલ માસ્તર-થરા.)

‘ ફરીથી કરો ’ આ બોલ હમેશાં યાદ કરો. એક વખત હારો તો બીજી વખત કરો. કદી કોઈ સારા કામમાં નાઉમેદ ન થાઓ, તોજ તમારું કામ હમેશાં પાર પડશે. થોડે થોડે બધું થઈ શકે છે. મોટાં દેરાસરો, મોટી ઇમારતો તરફ દૃષ્ટિ કરો, તે કામ એકી વખતે થઈ ગયું હશે ? નહિ ! નહિ ! ધીમે ધીમે કોની મદદથી મોટું કામ સરળતાએ નાનું થાય છે. અંગ્રેજીમાં કહેવત છે કે “ Try again ” ફરીથી કરો. ગુજરાતીમાં પણ કહેવત છે કે ‘ હિંમતે મરદાં તો મદદે ખુદા ’ વળી ‘ઉદ્યોગેન ફલં લભયાઃ’ ઉદ્યોગ હાથે તંગી નસાડે. આળસ એ શરીરનો કદામાં દો હુશ્મન છે. ઉદ્યોગ સારામાં સારો મિત્ર છે, તે દરેક વખતે સહાય રૂપ થઈ કામ પૂર્ણ બનાવે છે. મોટા ગ્રંથો શી રીતે લખાય છે ? ધીમે ધીમે. તળાવ શી રીતે ભરાય છે ? ટીપે ટીપે. ઘર શાથી ઠંડાય છે ? નાનાં નાનાં નળીઆંવડે. વિચારો. નાના નાના જડ પદાર્થો એકસંધી વડે મોટાં કાચો કરે છે. હાથી જેવા મહોન્મત્તને તણખલાના એકલા થવાથી બાંધી શકાય છે. ભાઈઓ ! તમે સંપ કરો, આળસ છોડી દો. વારંવાર શું કહું ? વીરના ઠીકરા થઈ ચૂરવીર બનો, આત્મિક શક્તિ ફેરવો, પુરુષાર્થ કરો, રંક નહિ બનો; રંક બને શું વળે ? એકને રડતો દેખી શું વળે ? એકને રડતો દેખી શું કરવા રડો છો ? શાંત રાજ્યની છત્રછાયા નીચે લુટ ચોરી વિગેરે મોટા ભયો ટળી ગયા છે. વાઘ બકરી એક આરે પાણી પીએ છે. એક વિદ્વાન માણસ બુદ્ધિબગથી શું નથી કરી શકતો ? એક બળદ કેટલું અનાજ પકવે છે ? કોના ભેરવડે ? જેનામાં બુદ્ધિ તત્ત્વ છે તે શું ન કરી શકે ? હું તો કહું છું કે મોટાં રાજ્યના રાજ્ય ભલામી શકે. ભાઈઓ ! તમને આ મનુષ્યપણામાં વખત ગદુજ અમૂલ્ય મળે.

૧૭૮

શ્રી જૈન સાહિત્ય પરિષદ

છે, તે નહીં' જોવો. રમે રમે રેવે રેવે જાનદશા મામ કરી ધર્મ કરો. દુર્ગતિમાં પરતાં જીવને ગયાવે તે ધર્મ. સતત ધર્મ કરો. ઉત્તમ ખોરાકથી ઉત્તમ બુદ્ધિ બને છે. એડીસન બહુ ઉદ્યોગી હતો. અડબર બાદશાહને ઉંઘ બહુજ કમ હતી. બત્રૂત યાગો. નાઉમેદ નહીં બનો. દિગંત નહીં હારો. 'હુ રંક છું', કાયર છું' એમ નહીં જોલો. પણ 'હુ' વીરપુત્ર શૂરવીર અનંત શક્તિનો ધણી છું, આત્મા રાજા હોવાથી સર્વપર હુકમ ચલાવનાર છું' એમ સમજો. મોટા મનુષ્ય તરફ દ્રષ્ટિ કરો, તે કેવા ઉદ્યોગી હોય છે ? ન્યાયનીતિસર કમાઓ. કપટપણું-નવૃક્ષપણું છોડી દો. કાવાદાવા ચોછા કરો. જ્ઞાન ભણો, ભણાવો. હમેશાં મન સાથે એમ નિયમ કરો કે અમુક તો શીખવું, તો શીખાશેજ. ગામ ગપાટા નહિ કરો, ચાર કપાઓ (રાજકથા-દેશકથા-ભકતકથા-જીકથા) જે વિકથાઓ છે તે ટાળો. ધર્મકથા કરો. પરમ સુખ મળશે. જે સુખનું વર્ણન શું કરી શકાય ? ખીન્ન દેશના મનુષ્યો આપણું બહુન શાસ્ત્રોમાંથી જ્ઞાન લઈ આવતું માને છે, ત્યારે આપણે તેને સાચવી રાખીએ છીએ (સંતાડીએ છીએ), પણ તેને વાંચીને સમજી શકતા નથી. કેટલી શરમની વાત છે ? નવરાશે પુસ્તકો વાંચો. દરેક કામમાં હિંમત ધરો. સાહસિક થઈ સારાસારનો વિચાર કરો. જેનો બહુ દીર્ઘદર્શી હોય છે. દરેક જોડે સંપ રાખો. કુસંપને દેશવટો આવે. હિંમત ધરો. ફરીથી માદ કરો. ધાર્મિક જ્ઞાન-નીતિની કેળવણી ફેલાવો, એજ લેખકની નમ્રતાપૂર્વક વિનંતિ છે.

શ્રી જૈન સાહિત્ય પરિષદ-સુસ્તમાં પસાર થયેલા ઠરાવો.

(તા. ૧૬-૨૦-૨૧, સોમ, મંગળ, બુધ.)

ઠરાવ ૧ હો—જે જે સંસ્થાઓ અને રાજા મહારાજાઓ તથા વ્યક્તિઓ જૈન સાહિત્ય ક્ષેત્રમાંથી માગ્યીન અને અર્વાચીન ગ્રંથો બહાર પાડીને સાહિત્યને પ્રોત્સાહ આપવાને સતત પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે તે સર્વનો આ પરિષદ આભાર માને છે.

ઠરાવ ૨ જે—ખીલ પરિષદ મળે ત્યાં સુધી પરિષદનું કામકાજ ચાલુ રાખવા માટે (૨૦) ગૃહસ્થોની એક ઢગીટી નીમવામાં આવે છે. તેમણે પરિષદમાં ગાંતુર થયેલા ઠરાવોનો બનતો અમલ કરાવવાને અને પરિષદના પ્રસિદ્ધ ગ્રંથોમાંથી પ્રચલિત કરવાને બનતો પ્રયાસ કરવો અને પરિષદમાં થયેલ કામનો દિરોઈ પ્રગટ કરવો. ઢગીટીને આ કાર્ય કરવા માટે એક સારા ક્લંકની

જૈન સાહિત્યના પરિષદના ઠરાવો.

૧૭૯

આવશ્યકતા છે.

ઠરાવ ૩ જો—જે જે સ્થાનના આપણા જ્ઞાનભંડારો સર્વેના ઉપયોગ માટે ખુલ્લા ન થયા હોય તે ભંડારો ખુલ્લા મુકાવવા; જે જે ભંડારોના પુસ્તકોની યાદીઓ પ્રસિદ્ધ થઈ ન હોય તેઓની યાદીઓ પ્રગટ કરાવવી. અને પ્રસિદ્ધ ન થયા હોય પણ પ્રસિદ્ધ કરવા જેવાં હોય તે પુસ્તકો યોગ્ય મુનિ-રાજો તથા જૈન વિદ્વાનોની દેખરેખ નીચે પ્રગટ કરાવવા. આ આગત યોગ્ય પ્રયત્ન કરવાને માટે તે તે ભંડારોના વ્યવસ્થાપકોને આ પરિષદ ભલામણ કરે છે.

ઠરાવ ૪ જો—જૈન ધર્મનાં દરેકે દરેક પુસ્તક છાપેલાં અને લખેલાં મેળવીને એકઠાં કરી દરેકની અંકેક નકલ મળી શકે તેવો એક સકળ જૈન સંઘનો મધ્યસ્થ જ્ઞાનભંડાર કરવાની આવશ્યકતા આ પરિષદ સ્વીકારે છે. તમજ એક જૈન ઠાકોજ સ્થાપવાની જરૂર પણ આ પરિષદ જણાવે છે.

ઠરાવ ૫ જો—જૈન સંસ્કૃત સાહિત્ય વધુ પ્રચાર પામે તેવો પ્રયત્ન કરવાને આ પરિષદ જરૂર જણાવે છે. અને તે કરવાને માટે મંડળો સ્થપાય એવી અગત્ય આ પરિષદ સ્વીકારે છે.

ઠરાવ ૬ જો—કેમ્બ્રીજ યુનિવર્સિટીના Ancient India પ્રથમના ભાગમાં તથા શ્રીમાન કનૈયાલાલ મુનશી તેમજ અન્ય અજૈન વિદ્વાનો વરફાથી જે જે જૈન ધર્મ સંબંધે ભૂલભરેલાં અને જૈન કોમળી લાગણી દુઃખાય તેવાં લખાણો પ્રગટ થયા છે તેને આ પરિષદ નાપસંદ કરે છે, અને તેવા લખાણોનું કારણ તે લેખકોની જૈન ધર્મ સંબંધી અભ્યાસની ઓછપ (અજ્ઞાનતા) છે તેમ આ પરિષદ માને છે. તેથી તેવા વિદ્વાનો જૈન ધર્મ સંબંધી લખાણો લખતાં પહેલાં જૈન ધર્મનો વિશેષ અભ્યાસ કરીને લખે એ ઉચિત છે એમ આ પરિષદ દૃઢપણે માને છે.

આ ઠરાવોનો અસલ કરવા માટે નીમાયેલી કમીટી પોતાનો ઉદ્ધમ શરૂ રાખશે એમ ધીછીએ છીએ.

શ્રી માંગરોળ (વાધરી) માં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

—૧૯૨૨—

અહીં નવા બંધાવેલા જિનમંદિરમાં કેરવાડાથી લાવેલ ત્રણ જિનપ્રતિ-
માની પ્રતિષ્ઠા જેઠ શુદ્ધ ૩ જે થણા આનંદથી થઈ છે. એ પ્રસંગ ઉપર અકુહ
મહોત્સવ, અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર અને નવકારશીઓ ધવાથી શાસનની ઉન્નતિ બહુ
સારી થઈ છે. દેવદ્રવ્યમાં ઉપજ પણ વિશેષ થઈ છે. બહારગામથી માણસો
પણ થણું આવેલ હું. તેમની આદર બરદાસ્ત સારી રીતે કરવામાં આવી છે.
સર્વ કાર્ય નિર્વિઘ્ને થયું છે. આનંદ વર્તાણો છે. આ કાર્યમાં પ્રારંભથી શેઠ
મણિકચંદ વર્માજીનો પૂર્ણ પ્રયાસ છે, તેમને ધન્યવાદ થતો છે.

૧૬૦

શ્રી ટોન વચ પ્રકાશ.

એક મુનિરાજે કરેલી ખાસ સૂચનાઓ.

૧ શ્રીસેનપ્રજ્ઞમાં કહ્યું છે કે--નવદીક્ષિત મુનિને દીક્ષા આપ્યા પછી સચિત્તરજ યોદ્ધાવણીય કાયોત્સર્ગ કરાવવો ભૂલી જવાય તો ફરીને દીક્ષા આપ્યા પછી આવશ્યકદિ યોગાનુષ્ઠાન અને ઉપસ્થાપના કરાવવી સૂઝે.

૨ શ્રીસેનપ્રજ્ઞમાં કહ્યું છે કે--ઐત્ર માસ સંબંધી કાયોત્સર્ગ કરવો ભૂલી જવાય તો પોતાને યોગ વહેવા કે ખીબાને યોગ વહેવા સંબંધી ક્રિયા કરાવવી ફરીને તે કાયોત્સર્ગ કરતાં મુધી ન સૂઝે.

૩ શ્રીસેનપ્રજ્ઞમાં કહ્યું છે કે--આવિહાર ઉપવાસ કરનારે પશુ સાંજે પ્રતિ-ક્રમણ કરતી વખતે મુદ્ધપત્તિ પડિલેછીને 'આવિહારનું' પ્રત્યાખ્યાન લેવું.

૪ ઐત્રના અંકમાં પાને ૨૪ મે સમકિત પામ્યા પછી ઉત્કૃષ્ટ અર્ધ પુદ્ગળપરાવર્તન સંસારમાં ફરે તે પુદ્ગળ પરાવર્તન દ્રવ્યશ્રી લખાણું છે તે ભૂલ છે; તે સ્થાને ક્ષેત્રશ્રી સમજવું.

૫ તીર્થોએ યાત્રા કરવા જનાર યાત્રાળુઓમાંથી કેટલાક અજ્ઞાનીઓ કાયલાવડે ભીંતોપર પોતાનું નામ વિગેરે લખે છે તે ભૂલ છે, માટે તેમ ન લખવું.

૬ રસોઈ કરનાર ખેડોએ રસોઈ કરવામાં એકું પાણી ન વાપરતાં ચોખું પાણી વાપરવું, એકું પાણી વાપરીને કરેલી રસોઈ મુનિરાજને વહોરાવવામાં ખાધક લાગે છે.

સર્જન દુર્જન વિષે.

ખળ સર્જન હોય આંક નવ, આંક સમાન ત્રિચાર;

દ્વીચુત ત્રિચુત દુર્ગી અતુર્ચુત, બધત ઘટત એક તાર. ૧.

ભાવાર્થ—ખળ અને સર્જનને આઠના નવના આંક સમાન સમજવા. આઠ ને બેએ ગુણો તો ૧૬ થાય, તે બે આંકનો સરવાળો ૭, ત્રણે ગુણો તો ૨૪ થાય, તે બે આંકનો સરવાળો ૬, ચારે ગુણો તો ૩૨ થાય, તે બે આંકનો સરવાળો ૫, પાંચે ગુણો તો ૪૦ થાય, એટલે ૪. ત્યારપછી પાંચ ૭ ગુણ કરતાં ૪૮ એટલે ૪-૮ સળી ૧૨ થયા, એમ એકદમ વધી ગયા. પાંચ સાત ગુણ કરતાં, આઠગુણ કરતાં, નવગુણ કરતાં, દસગુણ કરતાં ઘટવા લાગ્યા, ૧૧-૧૦-૯-૮ થયા.

આ પ્રમાણે દુર્જનનો સંબંધ તો ઘટતો નવ છે અને સ્વાર્થ હોય ત્યારે વધતો નવ છે. અને સર્જનનો સંબંધ તો નવના આંક પ્રમાણે છે. એટલે નવને બંનેતરફ આંકે ગુણો ને તે આંકનો સરવાળો કરે તો નવજ આવશે, એટલે સર્જનનું સૂચના કે દુષ્ટતા અને તે પ્રસંગમાં અસહ્ય પ્રમાણેજ સ્થિત રહે છે, વૃદ્ધતા નહીં, બદલાતા નથી. આ વાતનું સ્વસ્થ આસ સમજવા યોગ્ય છે.

પુસ્તકોની પહેાંચ.

૧૪૧

પુસ્તકોની પહેાંચ

૧ શ્રી પંચમતિક્રમણ-મૂલ સૂત્ર.

આ બુક શ્રી જૈન નવ યુવક મિત્રમંડળ સુ. લોહાવટ (મારવાડ) નિવાસી તરફથી બહાર પડી છે. તેની એક નકલ મળી છે, તે જોતાં આ પ્રયાસ બુક વાંચીને પ્રતિક્રમણ કરનાર માટે કર્યો છે. તેમાં એક સૂત્ર ગમેતેટલી વાર આવે તેટલીવાર છાપેલ છે. પ્રયાસ બહુ કર્યો છે. રાઇ પ્રતિક્રમણ, દૈવસિક પ્રતિક્રમણ ને પાશ્વિક પ્રતિક્રમણ સાધત સંલગ્ન લખેલ છે. તેની પ્રસ્તાવના સદરહુ મંડળના પ્રેસીડેન્ટ છોગમલ કોચરે લખી છે, તેમાં પણ જાણુના લાયક હકીકત સમાવી છે. નકલ ૫૦૦૦ છપાવી છે. સહાયકારક મળેલ છે. તેમણે પોતાનું નામ ગુપ્ત રાખ્યું છે. બુકની કિંમત રાખી નથી તેથી ભેટ આપવાનોજ ઇરાદો જણાય છે. બુકના છેવટના ભાગમાં નવરમરણો ઉપરાંત કેટલાક ઉપયોગી સ્તોત્રો દાખલ કર્યા છે. શુદ્ધ કરવાનો પ્રયાસ પણ ઠીક કર્યો છે. મંગાવનારે સદરહુ મંડળ ઉપર પત્ર લખ્યો.

૨ તરંગવતી,

આ મહાવીર પરમાત્માની એક સાધ્વીની આત્મકથાનું ભાષાંતર છે. તે પ્રાકૃતભાષાની કૃતિ ઉપરથી જર્મન અનુવાદ થયેલો તેનું ગુજરાતીમાં પટેલ નરસિંહભાઈ ઇશ્વરભાઈએ કરેલ તે અમલચંદ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદીએ અમદાવાદમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. ખાસ વાંચવાલાયક છે. કિંમત ખારઆના રાખેલ છે. અમદાવાદ-હાબપટેલની પોતાનું ડેકાણું કરીને મંગાવવી. જૈન સાહિત્ય સંશોધકના ખીન્ન અંકમાં પણ આ કથા સામેલ કરેલી છે.

૩ ભજન પદ સંગ્રહ. ભાગ ૯ મો.

આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી કૃત આ વિભાગ શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી ગયા વર્ષમાં બહાર પડેલ છે. તેના પ્રારંભમાં પ્રસ્તાવના સુમારે ૫૦ પૃષ્ઠમાં બહુ ઉપયોગી લખી છે. ત્યારબાદ ભજનાદિ ૧૫૬ વસ્તુઓ તેમાં દાખલ કરી છે. તેની અંદર કેટલાક તો ખાસ નાના મોટા ગ્રંથ હોય તેવી વસ્તુઓ ગ્રંથસંજ્ઞાથીજ દાખલ કરેલ છે. તેમાં અભયકુમાર નીતિ બોધ, પ્રિયદર્શના પ્રબોધ, સુદર્શના સુબોધ, પ્રભુ મહાવીર દેવનો જીવક બોધ, પ્રિયદર્શના પ્રબોધ (ખીન્ને), દેશી રાજાઓને શિક્ષા, અને સદ્ગુરુ સ્વરૂપ એ ગ્રંથો તો ખાસ વિસ્તારવાળા ને વાંચવા લાયક છે. લાખા ગુજરાતી પદ્યબંધ છે. પૃષ્ઠ ૩૮૫ થી ૪૦૮ સુધીનો વિભાગ સંસ્કૃત રચેલો છે. તે પણ વાંચવા

123

W. A. S. 1994.

લાયક છે. માટે શ્રી દેવચંદ્રજી મહાત્માજીને કરેલો શ્રી સિદ્ધાન્ત મંડન આ-
દિગિયે સ્વયમ રૂપ સ્વાકર્ષ પત્રગીરાગી બહુવાક લાયક હોય છે. હીન્દી પ્રારં-
ભમાં હજુ ડરેડી સુધી સુવસતી રાણી છે, ત્યાર પછી શાસ્ત્રી રાખેલ છે.
બુદ્ધિ પ્રમાણ બેભાં કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ રાખેલ છે તે બહુજ ઓછી છે. કેટ-
લાક ગ્રંથસ્થો તરફથી આર્થિક સહાય મળેલ છે, તેને હીન્દીય કિંમત ઓછી
રાખી શકાણી છે. મંડળ સદ્દે દેડ ધરાવતું નથી, પરંતુ સહાય મેળવીને પણ
કામ બહુ નિશ્ચય કરે છે. બુદ્ધ ખાસ વાંચના લાયક છે. આત્માનું હિત કરે તેવી છે.

५. गोदावरी नदी का नाम गोदावरी है।

આ પુસ્તક પણ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીની કૃતિઓની તેજ મંડળ તરફથી બહાર પડેલી છે. તેમાં લીંબી શાસ્ત્રીજી રણવામાં આવી છે. વેશવળ- નિવાસી એક બુદ્ધજની સહાયથી છપાવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧) રાખેલી છે. તેમાં ભગ્નો વિગેરે વસ્તુ ૧૬૧ છે. આરંભમાં વક્તવ્ય (પ્રસ્તાવના) પૃષ્ઠ ૧૦ માં લખેલ છે. ૧૬૧ વસ્તુ પૈકી માત્ર ૭ વસ્તુ અંચલગિત છે. તેમાં શોકનિવારક ભાવના, સંઘ કર્તવ્ય અને પ્રતા સમાજ કર્તવ્ય વિગેરે ખાસ વાંચવા લાયક છે. કોઈ ભગ્નો પણ બહાર ફરે તેવા છે. નિવૃત્તિએ વાંચવા તેમજ કંઈ કરવા લાયક છે.

॥ साधनादीनां विद्यायां शान्तिः ॥

આ છુકા પદ્મ તે આગાવી સીનીજ કરેલી અને તે માંડળેજ છપાવેલી છે. તેમાં પ્રકાશવાળા ૧૬ પુસ્તકો રાખી છે, તે માંડળથી આ છુકાની કૃતિ ઉપર સાદું અનુવાદનું પાટું છે. છુકાની અંદર સાબરમતીના પ્રવાહને આગે અન્યોક્તિ તરીકે આગ શિકાજી દેવા એવું જણાવેલું મહુ બિહારથી સમાવી છે. એકંદર ૭૦૦ પદ્ય છે. જાનવ ૧૯૭૧-૭૨ માં છપાવેલ છે. જાનવ ૧૯૭૩ માં છપાવેલ છે. માંડળા સાવક છે. સીંચી પુસ્તકાલી છે. કિંમત ૬ આના રાખી છે તે છુકાના પ્રમાણમાં સીંચી છે. આ છુકા પરિશ્રામ મારતું ઉપની મહુમિત છે. તે શિવાય આમાં કૃતિઓ લખી મહત્તી નથી.

आ वरुण सुते पर्वत मेघनदाय हिमवत् पादरा यत्र लणीने मन्नापरी

શ્રી જૈન યુવક પરિષદ-ભાવનગર.

૧૪૭

શ્રી જૈન યુવક પરિષદ-ભાવનગર.

લગભગ ચાર માસથી ભરાવા નિર્ણયિત થયેલી અને જૈન કોમમાં ઘણી ચર્ચાને વિષય થયેલી આ પરિષદ ભાવનગરમાં જેઠ શુદ્ધિ ૧૩-૧૪-૧૫ તથા વદિ. ૧ તે ચાર દિવસ સુધી ભરાઈ છે. આ પરિષદની સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખ તરીકે ભાવ નગરના જાહેર જીવનમાં રસ લેનાર શા. કુંવરજી મુળચંદને અને પરિષદના પ્રમુખ તરીકે ઇચ્છાંડ જગ્જી આવી ઇકોનોમીના વિષયમાં નિપુણતા મેળવનાર બનારસ હિંદુ યુનીવર્સિટીના પ્રોફેસર શા. નગીનદાસ જગજીવનદાસ પી. એચ. ડી. ને પસંદ કરવામાં આવ્યા હતા. પરિષદમાં એકંદર ૨૮ ડરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા છે. જેમાં પાછળના ૭ ડરાવો પરિષદના ભાવી બંધારણ વિગેરે તથા આભારસ્તુતક છે. પ્રથમના ડરાવો તથા તે ઉપર થયેલા ભાષણો તપાસતાં યુવક બંધુઓએ બહુ નરમાશથી તથા દીર્ઘદષ્ટિપૂર્વક કાર્ય કર્યું છે તેમ અમને લાગે છે. પરિષદમાં ૧૨મ લગભગ સ્વાગત સમિતિના મેંબરો થયા હતા, અને ૬૦ લગભગ પ્રતિનિધિઓ બહારગામથી આવેલા હતા. અન્ય માનનીય મેમાનો આવે પરિષદની ઐડકોમાં આલુ હાજરી ૨૫૦ થી ૩૦૦ ની રહેતી હતી. સન્મિત્ર મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજીએ એક દિવસ પરિષદમાં પધારી ખાતાના વૈસામ્ય ઉપદેશથી સર્વને પ્રતિબોધ્યા હતા અને કુંવરજી આણંદજીએ બીજે ને ચોથે દિવસે ખડું પાત્ર પ્રગટ કરવા માટે સમયોચિત ભાષણ કર્યું હતું.

પરિષદમાં એક હાનિકારક રીવાજો નાબુદ કરવા માટે પ્રતિજ્ઞાપત્ર ઉપર ઇચ્છાનુસાર સહીઓ કરવામાં આવી છે. આવા પ્રતિજ્ઞાપત્રોથી ભવિષ્યમાં બહુ ફાયદો થવા સંભવ છે. પરિષદના કાર્યકર્તા યુવક બંધુઓએ બહુ વિચારશીલ અને મનનીય ડરાવો કર્યા છે, અને જે શાંતિ અને વિવેકપૂર્વક પરિષદનું બધું કાર્ય થયું છે તે જોતાં આ પરિષદ ભવિષ્યની બહુ સારી આગાહી આપે છે.

પરિષદના પ્રથમ દિવસે મંગળાચરણ, તારો તથા પત્રોના પાંચન પાદ સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખ શા. કુંવરજી મુળચંદે પ્રતિનિધિઓને સત્કારતાં એક લંબાણ ભાષણ કર્યું હતું. તેમનું ભાષણ પૂરું થયા બાદ રીતસર પ્રમુખની ચુંટણી કરવામાં આવી હતી. પ્રમુખની ચુંટણી થયા પછી પ્રમુખે તેનું અનેક વિભારો બતાવવું અને અનેક દિશાઓ દર્શાવવું ભાષણ કર્યું હતું. ઉપસંહાર કરતાં તેમણે કહ્યું હતું કે—

“બંધુઓ! હવે હું આપ સર્વેનો ઝાઝો સમય રોકવા ઇચ્છતો નથી. જુદી જુદી બાબતો ઉપર હું ઘણું કહી ચુક્યો છું. હવે હું પરિષદને અગે થોડાક

૧૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વિચારો જાણવીશ. પરિપક્વો હેતુ અને તેની સફળતાનો આધાર તેના કાર્યવાહકો ઉપર છે. આપણી કોમની ઉત્પત્તિ અર્થે આપણે ઘણાં કાર્યો કરવાનાં છે. આપણા ધારા નરીયો આપણે વિદ્વાન, ઉત્સાહી, લાગણીવાળા અને નિઃસ્વાર્થ બુદ્ધિથી કાર્ય કરનાર યુવાનો મેળવી શકીએ તેમ છે. તે સાથે આપણે પુખ્ત વયના અને શ્રીમંત કોમહિતચિંતકોનો પણ ટેકો મેળવવાની જરૂર છે. કોમનું હિત દરેકને હેઠે હોયજ એ નિઃસંશય છે. વૃદ્ધ હોય અથવા યુવાન હોય, સ્ત્રીનંત હોય અથવા પુરુષ હોય, વિદ્વાન હોય અથવા અજ્ઞ હોય, પરંતુ જૈન ધર્મના અનુયાયી તરીકે દરેક બાલુને જૈન કોમનું શ્રેષ્ઠ એકસરખી રીતે પ્રિય હોયજ. કોમનું હિત કેવી રીતે થઈ શકે તે દરેક સારી પેઢે સમજે છે, તેથીજ હું ખાતરીથી માનું છું કે દરેક જૈન બાલુ તરફથી આ યુવક પરિપક્વો એ તેના કાર્યમાં સારો ટેકો આપવામાં આવે તો ઘણું સારું કાર્ય થઈ શકે.

આધુનિક જમાનો એ પ્રગતિનો જમાનો છે. દરેક કોમ પોતાના સામાજિક હિતાર્થે વ્યવહારિક પ્રગતિ કરી રહી છે. આપણે સમાજ તેવી પ્રગતિના ક્રમમાં કોઈક અંશે ધીમી ગતિએ આગળ વધે છે. આપણે નવયુગના પંથે ચાલી રહ્યા છીએ, આપણે હવે નવીન લાવનારો પાપી તે સુચળ વર્તણું નોંધીએ. આપણી કેટલીક કડંગી દૃષ્ટિઓ કે જે હાનિકારક હોવા ઉપરાંત પ્રગતિના ક્રમને અટકાવે રૂપ છે તેને નાણુક કરવી નોંધીએ. આપણા વિચાર અને મર્યાદાને સાંકુચિત ન રાખતાં વિચારણ સંપન્ન નોંધીએ. સંપ અને સમૂહબળ જે દિનપ્રતિદિન ઘટતાં જાય છે તેને વધારવાં નોંધીએ. આપણી નિત્યક્રિયામાં રહેલા ધાર્મિક ભાવો આપણા નિત્ય વ્યવહારમાં શુદ્ધ રીતે મૂકવા નોંધીએ. આપણા મુનિમહારાજોએ પુસ્તકો અને ગ્રંથોની વૃદ્ધિ ધતી ન્તય છે તે અટકાવી સંપ વધારવો નોંધીએ. કોમની સામાજિક ઉત્પત્તિના પ્રયત્નોને અગ્રણ્ય આપવું નોંધીએ. સમાજ જે સતિઓ અને પેટા સતિઓમાં લહેવાઈ ગયો છે અને અસ્પર્શ વ્યવહારની પણ ખંધી છે તે નાણુક કરી જાતિ અને પેટા સતિઓ વચ્ચે સંપ થઈ સંવિગળની એકતા ધવી નોંધીએ. આ રીતે આપણી ઉત્પત્તિ અર્થે આપણે બધું કરવાનું છે. હવે આપણે આપણી દુરવસ્થામાં તત્પર થવું નોંધીએ. આપણે મધ્યમા ભગવાન શ્રી મહાવીરના પુત્રો છીએ. કેટલાક મતવાતાંતરે ન ગણીએ તો આપણી બધાની માન્યતા એકજ છે. મોક્ષપ્રાપ્તિ એજ સૌનો અંતિમ સાધનહેતુ છે, માટે બધુંભાવની વિચારણા લાવતા સાથે આપણે કૌનો એકલા મળી જૈન કોમના હિતાર્થે પ્રયત્નો કરવા નોંધીએ.

બાલુઓ ! દરેક કાર્યમાં સુચીનતા અને વિનિયમ રહેલાં છે; છતાં પ્રજ્ઞા અને એકતાથી કાર્ય દુરવામાં આવે તો કાર્યનું કાર્ય અગ્રણ્ય સિદ્ધ થઈ શકે

શ્રી જૈન યુવક પરિપદ્ ભાવનગર.

૧૪૫

છે. મને સંપૂર્ણ ભરૂંસો છે કે આપણે આ જૈન યુવક પરિપદ્ની પ્રથમ એક-કમાં આપણે કાર્ય કોમ અને દેશને હિતકારી હોવાથી જે મકકમપણે કરીશું તો જરૂર પરમાત્મા આપણને તેમાં સહાય કરશે અને આપણે તેમાં ફળીભૂત થઈશું. કાર્ય ધૈર્ય અને ખંતથી કરવાથી તેમાં સફળતા મેળવવામાં કદાચ વિલંબ પાળુ થાય; પરંતુ તેથી નાસીપાસ ન થતાં પ્રયત્ન કરવો અને આખરે વિજય મેળવી શકીશું. પ્રભુ શ્રી મહાવીરજી શાસન જયવંતુ વતો.”

ત્યારપછી સળંગેકટ કમીટીની નીમનોક થતાં પહેલા દિવસનું કાર્ય સંપૂર્ણ થયું હતું.

બીજે, ત્રીજે અને ચોથે દિવસે નીચે પ્રમાણે ઠરાવો પસાર થયા હતા. સ્થળસંભાલને લીધે દરેક ઠરાવને અંગે થયેલ ભાષણો વિગેરે વિસ્તારપૂર્વક લેવાનું અમારાથી જની શક્ય નથી.

ઠરાવ પહેલો—મહાત્મા ગાંધીજી વિષે શુભેચ્છા.

વર્તમાન યુગમાં અહિંસા અને સત્યના પ્રચારક મહાત્મા ગાંધીજી કારા-ગૃહવાસથી મુક્ત થયા અને ભયંકર જિભારીથી મુક્ત થઈ દેશકાર્યમાં યુનઃ પ્રવૃત્ત થયા તે માટે આ પરિપદ્ હર્ષ પ્રદર્શિત કરવા સાથે તેમને દીર્ઘાયુષ્ય અને સ્થાયી આરોગ્ય ઇચ્છે છે.

ઠરાવ બીજો—મહાસભાની પ્રવૃત્તિ સાથે સહાનુભૂતિ.

અત્યારે સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિ અર્થે રાષ્ટ્રીય મહાસભા જે પ્રવૃત્તિઓ ચલાવી રહી છે તે સાથે આ પરિપદ્ પોતાની સહાનુભૂતિ દર્શાવે છે, અને તે પ્રવૃત્તિના ખાસ અંગ સ્વદેશી પ્રચાર અને અંતરજોદ્ધાર વિગેરેના સંબંધમાં આ પરિપદ્ જણાવે છે કે ખાદીસ્વીકાર અહિંસામૂલક અને સ્વરાજ્યનો મુખ્ય સાધક હોઈને આપણે તેમજ મુનિમહારાજોએ ખાદી પ્રચારને ઉત્તેજન આપવું જોઈએ; અને અંતર-જોદ્ધાર અને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણમાં પણ સૌ ભાઈઓએ અને તેટલી સહાય કરવી જોઈએ.

ઠરાવ ત્રીજો—જૈન સંપ્રદાય વચ્ચે એકતા.

પરસ્પરતા કલેશથી દરેક સંપ્રદાયને દિનપ્રતિદિન ઘસારો લાગતો જાય છે, તે વિચારતાં જૈનોના શ્વેતાંબર, દિગંબર અને સ્થાનકવાસી એ ત્રણ મુખ્ય સંપ્રદાયો વચ્ચે યૌગ્યતાનાં તત્ત્વો ઘટે અને જેમ અને તેમ એકતા અને સહકારિતા વધે એવી ભાવના ફેલાય અને પ્રયત્નો શરૂ થાય એમ આ પરિપદ્ ઇચ્છા ધરાવે છે.

ઠરાવ ચોથો—જૈન ડોન્ટરન્સ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર ડોન્ટરન્સ અત્યાર સુધી જૈન કોમની જે સેવા કરી છે તેની આ પરિપદ્ નોંધ લે છે અને આખી જૈન સમાજના સુદા સુદા વર્ગનાં

૧૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અભિમાનીને અનિચિન્નિત પ્રવચના આશયવાળી તે કોનકર-સ પોતાની પ્રવૃત્તિ પુનઃ શરૂ કરે એમ આ પરિષદ ઇચ્છે છે.

નોંધ:—આ ડરાવણી નાંદલ કોનકર-સ જોડીસને મોકલી આપવી.

ડરાવ પાંચગો—સામ અધારણુ.

જે જે જાત કે સંદેશના સંબંધમાં અધારણુ કે અવસ્થિતતા ન હોય ત્યાં અધારણુ અને અવસ્થિતતા ડરાવ અને મતલું ધારણુ દાખલ કરવા માટે તે તે સંબંધના અવસ્થાને મુજબ થવા અને તે દિશાએ પરિવર્તી અને તેટલી મજબૂત કરવા આ પરિષદ ડરાવ કરે છે.

ડરાવ છોડે—સ્વયંસેવક પાંડગો.

અર્થ: ક્યોને સાહુ તેમજ અસાધારણ પ્રકારે સેવા કરે તેવા જૈન સ્વયં-સેવક મંડળો સંબંધવાળી આ પરિષદ ધારણુ રાખે છે અને તેને પૂરેપૂરી મદદ આપવા માટે જૈન સમાજને વિનંતિ કરે છે.

ડરાવ સંતાગો.

જૈન લીધો કાંઈકથી જ્યોત્સાંબર દિગંબરની તકરારો.

જૈન લીધોના સંબંધમાં જ્યોત્સાંબર દિગંબર વચ્ચે લાંબા કાળથી ચાલી રહેલા ક્ષેત્રભય કમળઓને આ પરિષદ પકાંદ કરવી નથી અને આ અગત્યોના સદાને માટે જાત જાણે તે માટે કોઈ જવાબે જાડે જ્યોત્સાંબર અને દિગંબર સાંપ્ર-દાયના આગેવાનો વચ્ચે થાય અને જે જે તકરારી સવાલો હોય તેનો ફકરો કરવા માટે કાંઈ પણ અનિચિત જૈન અગર જેનેતર જૂઠસુધેવાની નાની કરીલી કરીને તેને હવાની મોંઘે અને તેનો જે ફેલોલો આવે તે જાનને સંપ્રદાય કબુલ રાખે—આવી યોજનાઓ જરૂરથી અસર ધરાવી જરૂર છે એમ આ પરિષદ આગ્રહથી જણાવે છે.

ડરાવ આગો—ધાર્મિક ડેવળવળી.

આપણામાં ધાર્મિક ડેવળવળીની જે મંદતા પ્રવર્તી રહેલ છે એ અતિ શોચ-નીય છે; તબી ધાર્મિક અભ્યાસ વગરે રસમય અને આકર્ષક અને એવી યોજના અને પાકા પુસ્તકો જરૂરથી તેમજ થવાની તથા આપણી પાઠશાળાઓ સુવ્યવસ્થિત કરવાની ખાસ જરૂર છે. આ દિશાએ સંખીન કાર્ય કરવાની આવશ્યકતા આ પરિષદ સ્વીકારે છે અને યુનિવર્સિટીનું કંચુ શિક્ષણ પામીલા અને પામતા યુ-વાનોને ધાર્મિક સાહિત્યનું અધીયન આદરવા આગ્રહ કરે છે.

ડરાવ નવગો—આરોગ્ય સુધારણા.

આપણી અમાજમાં મત્યુપચારણ અસાધારણ છે અને આરોગ્ય સંપત્તિ મહત્ત્વ પામત છે, તેથી જૈનસમાજનું અસ્તિત્વ ભદ્ર ચિંતાજનક લાગે છે. આ

શ્રી જૈન યુવક પારપદ-ભાવનગર.

૧૪૭

દિશાએ આપણી ઉચ્ચેક્ષા વૃત્તિનો ત્યાગ કરવાની, આરોગ્યશિક્ષણનો પ્રચાર કરવાની, બાળલગ્ન અટકાવવાની અને આપણા વિદ્યાર્થીવર્ગ અખાડા તથા રમતો-વડે કસરતખાજ અને અજ્યુત બાંધાનો બને તેવી ઝોડણ કરવાની પરમ આ-વશ્યકતા છે. વળી આ પરિષદ જેમ જણાવે છે કે આપણા વિદ્યાર્થી લણતો હોય ત્યાં સુધી પરણે નહિ અને આદર્શ પ્રઘાત્ય પાળે એવું આપણી સમાજે નિયમન કરવાની પણ એટલીજ અગત્ય છે.

૭૨૫ દશમે—સ્વામીવાત્સલ્યશુદ્ધિ.

આપણાં સ્વામીવાત્સલ્ય, નોકારશી, સંઘ વિધેરે સામુદાયિક જમણવારે! આમાન્યતઃ બહુ જંદવાડ અને અસુઘડતાથી ભરેલાં હોઈને જૈન નામને શરમાવનારાં હોય છે, તેમાં તાત્કાલિક સુધારે કરવા માટે આ બાબત સર્વ યુવકવર્ગે ઉપાડી લેવાની ખાસ જરૂર છે.

૭૨૬ અગીયારમે—જીર્ણમંદિરોદ્ધાર.

અત્યારે ઉંચી કળા અને કારીગરીને પ્રત્યક્ષરત્વ કરતાં જુના મંદિરો જીર્ણ થતાં જાય છે તે વિચારતાં આ પરિષદનો એવો અભિપ્રાય છે કે જે શહેર અથવા ગામમાં એક અથવા એકથી વધારે મંદિરો હોય ત્યાં હાલ તુરતને માટે અસાધારણ કારણ સિવાય નવાં મંદિરો બંધાવવા યોગ્ય નથી, પણ તેને બદલે જીર્ણ થતાં મંદિરોની સંભાળ લેવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

૭૨૭ બારમે—વ્યવહારિક ફળવણી.

આપણા આગે વર્ગ કેળવણીમાં બહુ પછાત છે તેથી તે સંબંધમાં આ પરિષદ નીચે પ્રમાણે અભિપ્રાય દર્શાવે છે અને જેમ બને તેમ જલ્દિથી તે દિશાએ અકિય પ્રવૃત્તિ આદરવા આ પરિષદ આશા ધરાવે છે.

(૧) આપણાં એક પણ બાળક કે બાળિકા પ્રાથમિક શિક્ષણથી વંચિત ન રહેવાં જોઈએ.

(૨) આપણામાં વર્તી રહેલ ઉંચા શિક્ષણ માટેની મંદતા ઘટે અને જુ. દિશાળી વિદ્યાર્થીઓ સગવડના અભાવે અભ્યાસમાં આગળ વધતા અટકી ન જાય, માટે શિષ્યવૃત્તિ, વિદ્યાર્થીભુવન, વાંચનાલય આદિ સગવડો વધારવાની અને સાધનસંપત્તિ વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસમાં આગળ વધવા માટે આગ્રહી બનાવવાની ખાસ જરૂર છે.

(૩) આપણા વર્ગ પ્રધાનતઃ વ્યાપારી ણે, છતાં કોઈ પણ જાતનું વ્યાપારી શિક્ષણ પામ્યા સિવાય, બહુ નાની વયમાં પોતપોતાના વ્યાપારમાં જોડાઈ જવાની પ્રથા આપણામાં પ્રવૃત્તિ રહી છે, તેના બદલે ઉંચા વ્યાપારી શિક્ષણનો

૧૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કાલ પાત્રી આપણે યુવાન વર્ગ વ્યાપારમાં દાખલ થાય એ આપણી સમાજે ખાસ ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે.

(૪) વ્યાપાર સિવાય હુન્નર ઉદ્યોગ, ખેતીવાડી આદિ વૈજ્ઞાનિક વિષયોમાં આપણામાં જે ઉપેક્ષા ભાવ પ્રવર્તી રહેલ છે તે સત્તર દૂર કરી તે તે વિષયોના અભ્યાસને ઉત્તેજન અપાવાની આવશ્યકતા છે.

(૫) આપણા સ્ત્રીવર્ગની શિક્ષણ વિષયક પછાત સ્થિતિ આપણી વર્તમાન અવનતિદં એક બળવાન કારણ છે, તેથી તે ક્ષેત્રમાં બને તેટલા પ્રયત્નોની પણ તેટલીજ જરૂર છે.

કારણ ત્રેરમો—લગ્ન નિયમન.

આપણી સમાજની વર્તમાન સ્થિતિ વિચારતાં લગ્નસંબંધમાં નીચેના નિયમોનો જેમ બને તેમ જરૂરથી અમલ થવાની જરૂર છે.

(ક) કોઈપણ કન્યાની ઉમ્મર યાદ વર્ષ પૂરા થયા પહેલાં અને કોઈ પણ વરની ઉમ્મર અઠાર વર્ષ પૂરા થયા પહેલાં લગ્ન થવું જોઈએ નહિ.

(ખ) પીરતાળીશ વર્ષ ઉપરની ઉમ્મરના પુરૂષને લગ્ન કરવાનો સખ્ત પ્રતિબંધ થવો જોઈએ, અને તેવાને કોઈએ કન્યા આપવી જોઈએ નહિ.

(ગ) કન્યાવિક્રય મૂળમાંથી નાબૂદ થવો જોઈએ.

(ઘ) કોટુમ્બિક સ્થિતિના રક્ષણ અને સહિસલાકારતા ખાતર પડલાની પદ્ધતિ દરેક સાતિએ સ્વીકારવી જોઈએ.

(ઙ) એક સ્ત્રીની હયાતીમાં બીજી સ્ત્રી કરવી ન જોઈએ.

(ચ) દરખાસ્તને અંગે ઉપર પ્રમાણેના પ્રતિજ્ઞાપત સુદાં બહાર પાડવામાં આવ્યા હતા અને તેમાં વણા ગુહરથાએ સહી કરીને પ્રમુખ પાસે રચુ કર્યા હતા.)

કારણ ચૌદમો—મંદિરોમાં અશુદ્ધ વસ્તુઓનો ઉપયોગ.

આપણાં પવિત્ર મંદિરોમાં વપરાતી જે જે વસ્તુઓની બનાવટમાં અગર સુદિહરણમાં ત્રસ હોવાથી હિંસાની લાંબાવના રહેતી હોય તેવી વસ્તુઓની વપરાશ બંધ કરવા જૈન બંધુઓને આ પરિપદ્ધ સૂચના કરે છે.

કારણ પંદરમો—જનપત્રો અને પત્રિકાઓ.

જાહેર ધર્મો અને પત્રિકાઓને સમાજ જીવન સાથે ગાઢ સંબંધ હોવાથી કોઈ પણ વિષય ઉપર ચર્ચા કરતાં નીચેના ચાર સુદાં ઉપર ખાસ લક્ષ્ય આપતા આ પરિપદ્ધ જૈનપત્રો અને પત્રિકાઓ પ્રગટ કરનારાઓને ખાસ લલ્લામણુ કરે છે.

(૧) સમાજમાં વિષાદ ઉત્પન્ન થાય તેવી ચર્ચા કરવી ન જોઈએ.

શ્રી જૈન કુવક પરિષદ-ભાવનગર.

૧૪૬

(૨) ચર્ચામાં અંગત ટીકા ન હોવી જોઈએ.

(૩) ચર્ચાના વિષય માટે પ્રથમથી તપાસ કરવી જોઈએ.

(૪) કોઈ પણ વિષય ચર્ચામાં ગતીય અને વિવેકહીન ભાષાનો કદિ ઉપ-યોગ થયો ન જોઈએ.

કરાવ સોળમે—વિચાર સ્વાતંત્ર્ય.

આ પરિષદનો ચાક્રસ અભિપ્રાય છે કે દરેક વિચારકને પોતાના અભ્યાસ અને અવલોકનના પરિણામે સ્વતંત્ર વિચારો પ્રગટ કરવાનો સંપૂર્ણ અધિકાર છે અને આ પરિષદ જણાવે છે કે આવા અધિકારનો રોધ કરનાર કોઈપણ સંઘની કોઈ પણ પ્રવૃત્તિને આ પરિષદ જરૂરપણ સંમત થતી નથી.

કરાવ સતરમે—જૈનસાહિત્ય સંશોધન.

જૈન સાહિત્યનું સંશોધન સુલભ થાય તે માટે એક સમૃદ્ધ જ્ઞાનમંદિર ગુજરાત કાઠીઆવાડના કોઈપણ મુખ્ય શહેરમાં સ્થાપવાની જરૂર આ પરિષદ જાહેર કરે છે.

કરાવ અઠારમે.

જૈનેતર લેખકોના જૈનવિષયક ખેદજનક લખાણો.

કેટલાક જૈનેતર વિદ્વાનો અને કેટલાક જૈનેતર પત્રો જૈન ધર્મ અને ઇતિહાસનાં જ્ઞાનતા અભાવે આપણા ધર્મ અને ઐતિહાસિક વ્યક્તિઓના માટે બે નિંદાત્મક લખાણ કરે છે તે સામે આ પરિષદ પોતાનો વિરોધ જાહેર કરે છે.

કરાવ વેળાણીશમે—જૈન સાધારણ ફંડની આવશ્યકતા.

આપણી અવનતિનું મૂળ કારણ સમાજમાં પ્રવર્તી રહેલ નિરૂપીપણ અથવા ગરીબાઈ છે, તે દૂર કરવા માટે સમાજની દરેક વ્યક્તિને આ દિશામાં સહાય આપવા અન્ય કોમની જેમ વિશાળ ફંડ ઉત્પન્ન કરવાની આ પરિષદ આવશ્યકતા સ્વીકારે છે.

કરાવ વીશમે.

પાલીતાણાની ધર્મશાળામાં યાત્રાળુઓને અગવડ.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા માટે જૈન બંધુઓ મોટી સંખ્યામાં પાલીતાણા આવે છે. ધર્મશાળાના લાલચુમુનીએ ગરીબ જૈનબંધુઓને છતી જોગવાઈએ ઉતરવાની સુવલ સગવડ આપતા નથી અને યાત્રાળુઓ બહુ હેરાનગતિ અનુભવે છે, તેો ધર્મશાળા બંધાવનારા ઉદારચિત્ત જૈન ગૃહસ્થોએ પોતાની ધર્મશાળાનાં દ્વારો દરેક બંધુ માટે હમેશાં ઉઘાડા રાખવાની પોતાના મુનીમાને સૂચના કરવા આ પરિષદ તે ગૃહસ્થોનું ખાસ લક્ષ્ય ખેંચે છે.

૧૫૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કરાવ એકવીશમે-વિધવાઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ.

આ પરિષદ આપણી સમાજની વિધવાઓ તરફ સંપૂર્ણ માનની નજરથી જુએ છે અને તેઓને જીવહિંસાના શિક્ષણમાં તથા તેમનાં જીવનસાધનમાં સગવડો રચી આપવા ખાસ આગ્રહ કરે છે.

કરાવ બાવીશમે-પરિષદ બંધારણ.

(૧) આ પરિષદનું નામ “શ્રી જૈન યુવક પરિષદ” રાખવામાં આવે છે. “નવી જાનનાઓ સ્વીકારનાર અને એવા વૃત્તિ ધરાવનાર કોઈ પણ વ્યક્તિને યુવક ગણવામાં આવશે.

(૨) ઉદ્દેશ-જૈનસમાજની ધાર્મિક અને વ્યવહારિક ઉન્નતિના ઉપાયો યોજવા, તે અસહ્યતા મૂકવા અને ધર્માનુકૂળ રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિઓમાં બનેતેટલી સહાય કરવી.

(૩) આ પરિષદના બધા મંડળોમાં સભ્ય થનાર જૈનપ્રદેતાંબર સૂત્રપૂજક અને તે એક વર્ષ ઉપરની ઉંમરના હોવા જોઈશે.

આ ઉપરાંત પરિષદના બંધારણને અંગે બીજી ૬૪ કલમો છે. તે સ્થળ-સંકોચના કારણથી અમે અહીં લઈ શક્યા નથી.

કરાવ ૨૩-૨૪-૨૫ પરિષદની સ્થિતિ, કાર્યવાહી કરીટીની નીમનોક અને પ્રથમ વર્ષમાં કરવા ધારેલા કાર્યોને અંગે થયેલા છે. અને કરાવ ૨૬-૨૭-૨૮ પોતાના કાર્યથી સતીય આચારનાર સ્વાચ્છંદકોનો, મહાન વિગેરેની સગવડ આપનારઓનો સેવક પ્રભુગનાહેબનો આભાર માનવાને હાજતા કરવામાં આવ્યા છે.

આપણી પરિષદ આટે શુભકાંક્ષા પ્રતિનિધિ બંધુઓ તરફથી આમંત્રણ મળ્યું છે, જેનો સંકર રચીકાર કરવામાં આવ્યો છે.

પરિષદમાં ઘણાં કાર્યો હંમેશા વહવાયો તરફથી સુંદર પણ સમયાનુસાર દુઢાં નિવેશનો રચા હતા અને અચોક્કસ કેટલાક કાર્યો પરિષદની વિષય નિર્ણયક સમિતિએ યદતા મૂક્યા હતા.

આ પરિષદને અંગે જે કાર્યવાહી મંડળ નીમવામાં આવ્યું છે, તેની ફરજ છે કે જાની શકે તેટલા પરિષદના કાર્યો અમલમાં આવે તેવા તેમણે પ્રયત્ન કરવો. પરિષદની દેશવેશ નીચે જુદે જુદે સ્થળે સ્વાચ્છંદક મંડળો અને પરિષદ મંડળો સ્થપાય અને તે તે સ્થળે એવાના અને યોગ્યતા તથા ધર્મવૃદ્ધિના તત્ત્વો દેવાય તેવા પ્રયત્ન કરે તે આ પરિષદના કાર્યકર્તાઓની મહેનત સફળ થાય અને જૈન કોમમાં વિશેષ જાગૃતિ આવવા સાથે જૈન કોમ વિશેષ બળવાનર, સ્વાવહાની અને મજબૂત બને. પરિષદનું આ ઉદ્દેશ્ય આશાવંત બિપ્ત્ય તેડું નીવડે એવી અમારી પરમાત્માને પ્રાર્થના છે.

રિપોર્ટની પહેલો

૧ મુંબઈ ઇલાકાની જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા- સને ૧૬૨૧

મસિદ્દકર્તા-નરોત્તમદાસ ભવાનદાસ શાહ.

આ રિપોર્ટમાં જુદી જુદી બાબતોના આંકડાઓ આપી વાંચનારને અસ-
ર કરે તેવી હકીકત બતાવી આપી છે. ખાસ વાંચીને વિચાર કરવા લાયક છે.
સને ૧૬૧૧ માં જૈનોની કુલ વસ્તી આખા હિંદુસ્તાનમાં ૧૨૪૮૧૮૨ ની હતી તે
સને ૧૬૨૧ માં ૧૧૭૮૫૬૬ની રહી છે. સુમારે ૭૦ હજાર જેટલી વધી
છે. તેના કારણુ વિચારવાની આવશ્યકતા છે. કેળવણી લીધલાની સંખ્યા
મૂળમાં ઓછી છે, અને તે પણ ફરીથી વધારે થયેલ છે. તે બાબત પણ
ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે. કોમની ઉત્થતિનો આધાર ખાસ કરીને કેળવણી ઉપર
છે, માટે તેમાં જેમ વૃદ્ધિ થાય તેમ પ્રયામ કરવા યોગ્ય છે. પ્રાસન્ન કર્તાનો
પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. કોમ પ્રત્યે લાગણીવાળો છે. તેને ટેકો આપવાની આવશ્ય-
કતા છે. રિપોર્ટ મંગાવના ઇચ્છનારે ૧૩૫-મેમ્બરશ્રીશ્રી રોડ મુંબઈ પત્ર લખવો.

૨ શેઠ સારાભાઈ વીરચંદ દીપચંદ એન્જલેશમ સ્કોલરશીપ

ફંડનો સને ૧૯૨૩ નો રિપોર્ટ.

આ ખાતામાંથી આ વર્ષે રૂ ૧૧૧૦) સ્કોલરશીપ તરીકે આપ્યા છે. ને
રૂ ૬૦) બીજા ખર્ચના ઉધર્યા છે. ખાતાની મુંડી રૂ ૬૪૦૦૦)ની છે. તેના વ્યાજની
આવકનો વિચાર કરતાં ખર્ચ વધારે કરવામાં વાધા નેવું જણાતું નથી. સહાયને
એકાએ કેળવણી લેનારની સંખ્યામાં ઘટાડો થતો બન્ય છે; તેથી આશા છે કે
આ સરના ઉપર તે ખાતાના દૃશ્ય સાહેબો ને સેક્રેટરી વકીલ હરિલાલભાઈ મં-
છાસામ ધ્યાન આપશે.

૩ શ્રી જૈન ચેતાંમય મદદ ફંડનો સને ૧૯૨૩ નો રિપોર્ટ.

આ ખાતામાંથી સ્કોલરશીપ, તથા ગરીબોને રૂ ૧૫૩૬) આપવામાં આવ્યા
છે, બીજા ખર્ચ રૂ ૬૦)નો થયો છે. આવક તરીકે તો પ્રેમીસરી નોટના વ્યાજના
રૂ. ૧૨૧૬) આવ્યાનું જણાવ્યું છે. પ્રેમીસરી નોટ રૂ. ૬૫૦૦૦) ની છે; તેથી વ્યા-
જ આવવું બાકીમાં હશે એમ જણાય છે. આવા ખાતાની બહુજ આવશ્યકતા
છે. કારણકે આપણી કોમમાં ગરીબ વર્ગ પણ ઘણો દૃષ્ટિએ પડે છે. જેમ બને
તેમ સાડું વ્યાજ ઉપજાવી વધારે સહાય આપવાની આવશ્યકતા છે. એ બા-
બત એ ખાતાના કાર્યવાહકોને તેમજ સેક્રેટરી વકીલ હરિલાલભાઈ મંછા-
સામને સૂચવવું યોગ્ય લાગે છે.

૪ શ્રી અહુવા પાંજરાગોળનો રિપોર્ટ.

સં. ૧૯૭૬ ના માહિતી શુદ્ધિ ૧ થી સં. ૧૯૮૦ ના માહિતી શુદ્ધિ ૧ સુધીનો.

આ બે વર્ષોનો રિપોર્ટ વાંચતાં તેની અંદર બે વર્ષોમાં ઉપજતા રૂ ૬૨૦૧)
છે અને ખર્ચ રૂ ૬૫૫૪) નો થયેલ છે. એટલે રૂ ૩૬૫૩) નો ખાડો પડ્યો
છે. તેથી એકંદર સરવૈયામાં સાડા નેવહજારનું ટેવું થયેલું છે. તેમાં છ હજાર